

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCEGO CZĘŚĆ MIEJSCOWOŚCI ROSZKÓWKO

ZESPÓŁ AUTORSKI:

KIEROWNIK ZESPOŁU:

mgr Sylwia Jambrożek

Jambrożek Sylwia

CZŁONEK ZESPOŁU:

mgr inż. Karolina Nowak

Karolina Nowak

inż. Mateusz Wieczorek

Wieczorek Mateusz

Poznań, 06 marzec 2021 r.

SPIS TREŚCI:

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	7
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	8
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	9
5. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY SKOKI	9
5.1. Położenie geograficzne.....	9
5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	10
6. CHARAKTERYSTYKA TERENU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM	22
6.1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	22
6.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. <i>o ochronie przyrody</i>	35
7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY	35
7.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę.....	35
7.2. Wpływ na ludzi	37
7.3. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne	35
7.4. Wpływ na klimat i powietrze	43
7.5. Wpływ na powierzchnię ziemi	45
7.6. Wpływ na krajobraz.....	46
7.7. Wpływ na zasoby naturalne	46
7.8. Wpływ na zabytki	46
7.9. Wpływ na dobra materialne	46
8. WPŁYW NA CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA DOKUMENTU	47
9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAWCZYCH I KOMPENSACYJNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU W SZCZEGÓŁOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	49
10. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000	50
11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	51

Załącznik 1: Lokalizacja obszaru objętego planem

Załącznik 2: Oświadczenie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Roszkówko.

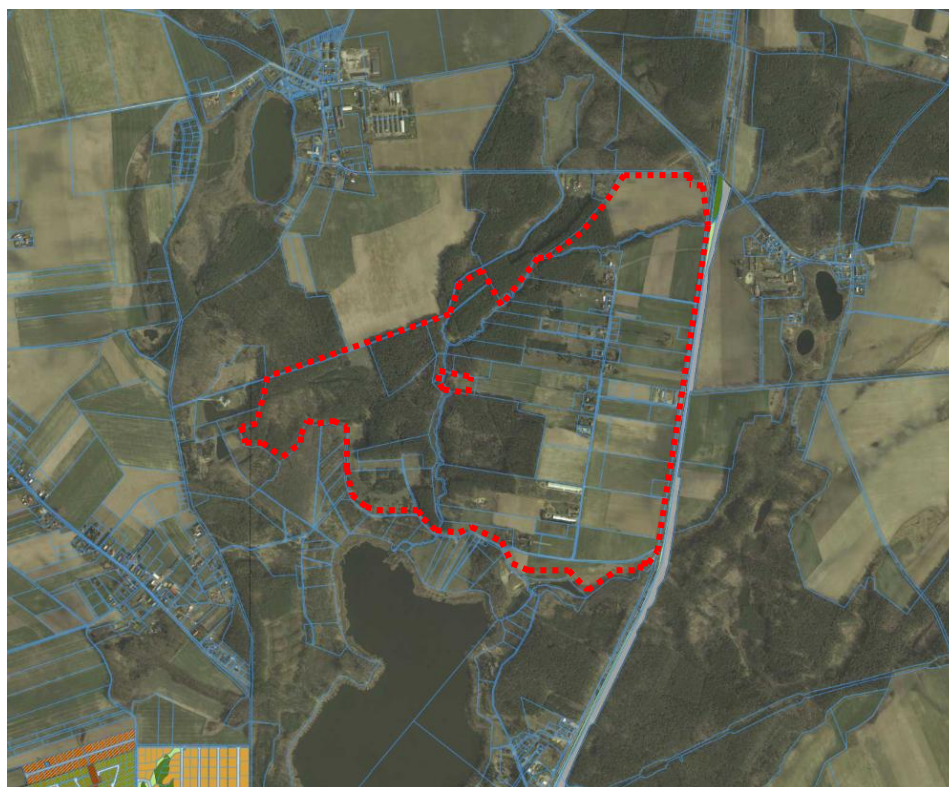
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Roszkówko, którego zakres został określony w Uchwale Nr XV/125/2020 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Roszkówko. Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.).

Obszar objęty planem obejmuje powierzchnię około 198 ha (Ryc. 1).

W granicach obszaru objętego planem aktualnie nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W najbliższym sąsiedztwie przedmiotowego terenu obowiązują ustalenia jednego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Uchwała nr XII/92/2019 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wokół dworca w Skokach i wzdłuż fragmentu linii kolejowej nr 356 w Roszkowie) zlokalizowanego na wschód od granic opracowania. W odległości ok. 1,1 km od południowej granicy planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (Uchwała nr XXI/165/2000 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 12 grudnia 2000 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej w Rościnnie – działka 161/1).

Ryc. 1 Obszar objęty miejscowym planem w sąsiedztwie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Źródło: skoki.e-mapa.net

..... granica obszaru objętego miejscowym planem

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest m.in.:

- wyznaczenie nowych funkcji dla terenu objętego planem, przy jednoczesnej ochronie interesów publicznych i lokalnych;
- określenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenów;
- ustalenie zasad obsługi komunikacyjnej.

Proponowane rozwiązania zgodne są z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Planowane przeznaczenia i kierunki użytkowania obszarów uwzględniają istniejące zagospodarowanie terenu.

Przedmiotem ustaleń planu są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN/U, 5MN/U, 6MN/U, 7MN/U, 8MN/U, 9MN/U, 10MN/U, 11MN/U, 12MN/U, 13MN/U, 14MN/U, 15MN/U;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z zielenią, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN/Z, 2MN/Z;
- tereny zabudowy usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1U, 2U, 3U, 4U, 5U, 6U, 7U, 8U, 9U;
- tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczone na rysunku planu symbolami 1RM, 2RM;
- teren sportu i rekreacji oraz zieleni urządzonej, oznaczony na rysunku planu symbolem US/ZP;
- tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolami 1R, 2R, 3R, 4R, 5R, 6R, 7R, 8R;
- tereny zieleni, oznaczone na rysunku planu symbolami 1Z, 2Z, 3Z, 4Z, 5Z, 6Z, 7Z, 8Z, 9Z, 10Z, 11Z;
- tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolami 1ZL, 2ZL, 3ZL, 4ZL, 5ZL, 6ZL, 7ZL, 8ZL, 9Z, 10ZL;
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone na rysunku planu symbolami 1WS, 2WS, 3WS, 4WS, 5WS, 6WS;
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1KD-D, 2KD-D, 3KD-D, 4KD-D, 5KD-D, 6KD-D, 7KD-D, 8KD-D, 9KD-D, 10KD-D;
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku planu symbolami 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW, 16KDW, 17KDW, 18KDW, 19KDW, 20KDW, 21KDW, 22KDW, 23KDW, 24KDW, 25KDW, 26KDW, 27KDW, 28KDW, 29KDW, 30KDW, 31KDW, 32KDW.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,

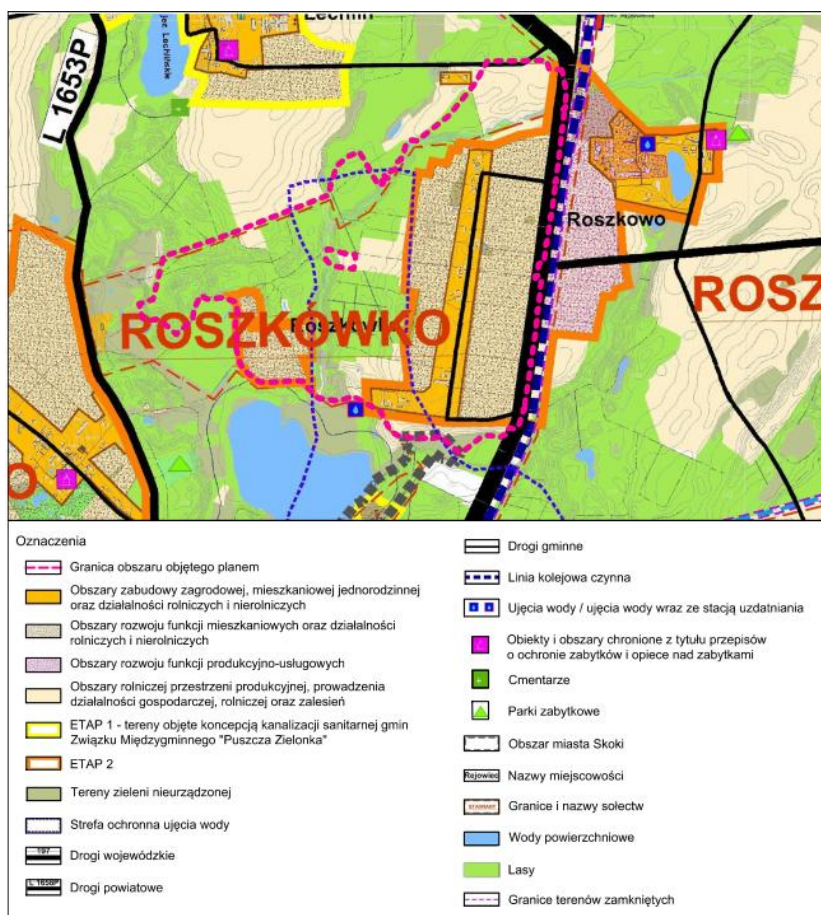
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powiązany jest z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki - nie narusza on jego ustaleń. Ponadto w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem planu.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki obszar objęty projektem planu został przeznaczony pod obszary zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej oraz działalności rolniczych i nierolniczych,

obszary rozwoju funkcji mieszkaniowych oraz działalności rolniczych i nierolniczych, obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej, prowadzenia działalności gospodarczej, rolniczej oraz zalesień, lasy, tereny zieleni nieurządzonej, wody powierzchniowe, drogi oraz strefa ochronna ujęcia wody (Ryc.2).

Ryc. 2 Fragment obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki

Źródło: opracowanie własne na podstawie „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” pobranego z <http://skoki.nowoczesnagmina.pl/>

W projekcie planu zawarte zostały cele przedstawione w poniższych dokumentach:

- Strategia Rozwoju Województwa Wielopolskiego za jeden z celów obrała utrzymanie obecnego stanu środowiska na poziomie gwarantującym następnym pokoleniom korzystanie z niego w stopniu równym, w jakim korzysta pokolenie obecne, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Szczególnego znaczenia nabiera z jednej strony korzystanie z zasobów w sposób racjonalny, a z drugiej, korzystanie przyczyniające się do rozwoju. Realizacja tego celu powinna odbywać się przy minimalizowaniu negatywnego wpływu działalności gospodarczej na środowisko.

Zapisy planu są zgodne z zapisami tych dokumentów w kwestiach ochrony przyrody oraz poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego poprzez uwzględnienie wyników monitoringu środowiska, ustaleń dotyczących ochrony powietrza i środowiska oraz przyjętych zasad dotyczących kształtowania ładu przestrzennego. Ponadto dla terenów dla których dopuszczona jest realizacja zabudowy możliwe jest wykorzystanie, w celu zaopatrzenia w ciepło, odnawialnych źródeł energii.

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielopolskiego – do najważniejszych kwestii związanych z ochroną przyrody należą:

- ochrona przyrody i przywracanie walorów środowiskowych:
 - ustalenia w zakresie ograniczenia lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko - z dopuszczeniem lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie: lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 4 ha (przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego, w celu realizacji przedsięwzięcia) oraz gospodarowania wodą w rolnictwie), wymagania dotyczące przyłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej oraz stosowania paliw niskoemisyjnych – ograniczenie antropopresji;
- zachowanie, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej:
 - określenie odpowiednich udziałów powierzchni terenów biologicznie czynnych;
- racjonalne wykorzystanie zasobów środowiska przyrodniczego dla rozwoju energii ze źródeł odnawialnych:
 - dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do celów grzewczych;
- zagospodarowanie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – nie dotyczy.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równolegle do toku tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem opracowania. Sporządzono ją przy zastosowaniu metod opisowych, analiz jakościowych wykorzystujących dostępne informacje o stanie środowiska oraz oceny skutków przewidywanych zmian w środowisku, na podstawie których wyciągnięto określone wnioski. Pierwszym etapem planistycznym była inwentaryzacja urbanistyczna terenów objętych projektem planu. Dokonano wizji terenu oraz analizy materiałów przedstawiających stan istniejący obszaru (np. zdjęcia satelitarne, lotnicze, mapy), aby jak najbardziej szczegółowo scharakteryzować dany obszar oraz jego stan środowiska. Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (także środowiskowe) oraz zalecany kierunek rozwoju przestrzennego. W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub, w przypadku ich braku, pośrednio do danego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można było uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co było pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia danych elementów środowiska.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła oraz akty prawne:

- Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.)
- Ustawa Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.);
- Ustawa O ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098);
- Ustawa Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1064 z późn. zm.);

- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 624 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 261 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 888);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko*;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839);
- Kondracki J., 1994: Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa;
- Raport o stanie środowiska w Województwie Wielkopolskim w roku 2020, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu;
- Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych /wg badań PIG/, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2019 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska;
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Skoki na lata 2017-2020;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki;
- <http://www.poznan.wios.gov.pl> – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>;
- <http://www.psh.gov.pl/> – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/MIDASGIS> – Państwowy Instytut Geologiczny – MIDAS;
- <http://btsearch.pl/> – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- <http://www.geoportal.gov.pl/> – Geoportal;
- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
- Ewidencja gruntów i budynków gminy Skoki;

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko* państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) *monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.*

Analiza skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uwzględniać będzie w szczególności metody, wskaźniki i częstotliwość pomiarów przyjęte dla działań wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Organem realizującym jego zadania jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Wyniki uzyskiwane w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska wykorzystane będą do określenia wpływu ustaleń projektu planu, który jest przedmiotem opracowania, na środowisko przyrodnicze, w odniesieniu do występujących długofalowych zmian jakości elementów przyrodniczych (stanu wód, stanu czystości powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego) i przyczyn tych zmian. Uzupełnieniem będą przyjęte w gminnych programach wskaźniki ilościowe i jakościowe monitorowania efektywności działań. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub innych dostępnych źródeł należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Analizę skutków realizacji postanowień projektu planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Najistotniejsza z punktu widzenia projektowanego dokumentu jest kontrola stanu powietrza atmosferycznego oraz kontrola stanu jakościowego wód podziemnych.

Ustawa Prawo ochrony środowiska wskazuje, że badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych, dlatego ocena zmian zachodzących w środowisku omawianego obszaru może być oparta również na okresowym przeglądzie i rejestracji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym tych terenów prowadzonych przez Gminę Skoki.

Po okresowym zebraniu danych, należy poddać je wnikliwej analizie i w przypadku stwierdzenia przejawów ewentualnych, niekorzystnych zmian środowiska przedsięwziąć stosowne działania zapobiegające, lub kompensujące niekorzystne tendencje.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Obszar objęty planem położony jest w południowej części powiatu wągrowieckiego (w odległości ok. 170 km od najbliższej granicy państwa), więc nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań. Nie projektuje się tu też funkcji zmieniających warunki siedliskowe i gruntowo-wodne na tak dużą skalę. Wobec powyższego nie zachodzi prawdopodobieństwo wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY SKOKI

5.1. Położenie geograficzne

Według regionalizacji fizycznogeograficznej Polski Kondrackiego (1994) gmina Skoki należy do podprovincji Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie oraz mezoregionów Pojezierze Gnieźnieńskie i Pojezierze Chodzieskie. Biorąc pod uwagę geobotaniczny podział Polski według Matuszkiewicza (1993) gmina Skoki należy do działu Brandenbursko-Wielkopolskiego, częściowo do krainy Notecko-Lubuskiej, okręgu Poznańskiego oraz podokręgów Goślińskiego i Zieloneckiego, a częściowo do krainy Środkowowielkopolskiej, okręgu Pojezierza Gnieźnieńskiego oraz podokręgów Wągrowieckiego i Kleckiego.

Zgodnie z Programem Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Skoki na lata

2017-2020, gmina Skoki zajmuje obszar 19 852 ha, z czego miasto Skoki zajmuje 1 120 ha. Gmina leży w południowej części powiatu wągrowieckiego i od północy graniczy z gminami Rogoźno (powiat obornicki) oraz Wągrowiec i Mieścisko (powiat wągrowiecki), od wschodu z gminą Kłecko (powiat gnieźnieński), od południa z gminą Kiszewo (powiat gnieźnieński), a od zachodu z gminą Murowaną Goślina (powiat poznański). W granicach gminy funkcjonuje 27 sołectw: Bliżyce, Brzeźno, Budziszewice, Chociszewo, Glinno, Grzybowo, Jabłkowo, Jagniewice, Kakulin, Kuszewo, Lechlin, Lechlinek, Łosiniec, Niedźwiedziny, Pawłowo Skockie, Pomarzaneki, Potrzebno, Raczkowo, Rakojady, Rejowiec, Roszkowo, Roszkówko, Rościno, Sława Wlkp., Sławica, Stawiany oraz Szczodrochowo.

Przez obszar Gminy nie przebiega żadna droga krajowa. Na terenie gminy Skoki zlokalizowane są dwie drogi wojewódzkie: nr 196 i nr 197 oraz linia kolejowa nr 356 relacji Poznań Wschód – Bydgoszcz Główna, a także nieczynna linia kolejowa nr 385 łącząca stację Janowiec Wielkopolski ze stacją Skoki.

5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Warunki klimatyczne i stan powietrza atmosferycznego

Klimat gminy Skoki znajduje się pod przeważającymi wpływami mas powietrza polarno-morskiego napływającego z Atlantyku oraz polarno-kontynentalnego z Europy Wschodniej i Azji. Według regionalizacji rolniczo-klimatycznej R. Gumińskiego gmina Skoki położona jest w obrębie Dzielnic Środkowej (VII).

Średnia roczna suma opadów w gminie Skoki dochodzi do 550 mm. Najwilgotniejszym miesiącem jest lipiec ze średnią sumą opadów wynoszącą około 70 mm. Do najbardziej suchych miesięcy zalicza się luty (opady poniżej 30 mm). W ciągu roku notuje się średnio od 140 – 160 dni z opadami deszczu poniżej 0,1 mm i średnio 35 dni z opadami śniegu.

Z danych meteorologicznych wynika, że średnia temperatura powietrza w ciągu roku wynosi 8,9°C. Najcieplejszym miesiącem, ze średnią temperaturą wynoszącą 19,1°C - jest lipiec. Najniższe temperatury wynoszące średnio -1,6°C odnotowuje się w styczniu. Zimy są na ogół łagodne, lata umiarkowanie ciepłe. Okres wegetacji trwa od 210 dni do 220 dni. Typowe cechy klimatu to duże wahania i zmienność typów pogody.

Pierwszy opad śniegu pojawia się zazwyczaj między 25.X a 25.XI, a ostatnie opady śniegu wiosną występują od 11.III do 21.IV. Pokrywa śnieżna w poszczególnych latach i miesiącach jest bardzo zmienna. Tylko styczeń i luty mają zwykle pokrywę śnieżną przez wszystkie dni.

Odnośnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do uchwały *Prawo ochrony środowiska* obszar gminy Skoki przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza aglomeracją poznańską i miastem Kalisz. Pełna ocena stanu czystości powietrza obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM 10, pył PM 2,5, ozon i tlenek węgla.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększone o margines tolerancji,

a < w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;

- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W ocenie rocznej przeprowadzono również dodatkową klasyfikację odnosząc wyniki do wartości dopuszczalnej równej $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$, której należy dotrzymać od roku 2020 (II faza PM_{2,5} jest uzupełnieniem oceny; poziom ten ma być osiągnięty do 2020 r., zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu), gdzie:

- klasa A1 – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- klasa C1 – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy przekraczają $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W rocznej ocenie za rok 2019 rok w województwie wielkopolskim, w klasyfikacji podstawowej wykonanej pod kątem ochrony zdrowia stwierdzono przekroczenia norm (klasa C) w zakresie pyłu PM₁₀ i benzo(a)piranu dla strefy aglomeracja poznańska i strefy wielkopolskiej. W klasyfikacji dodatkowej dla pyłu PM_{2,5} klasę C1 przypisano strefie wielkopolskiej, natomiast strefy aglomeracja poznańska i miasto Kalisz sklasyfikowano w klasie A1. Dla ozonu w klasyfikacji dodatkowej wszystkie strefy, w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego, uzyskały klasę D2.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. W przypadku zanieczyszczeń dwutlenkiem siarki i tlenków azotu zakwalifikowano ją do klasy A, a w przypadku ozonu strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C. W klasyfikacji dodatkowej dla ozonu z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Skoki może być lepszy od przydzielonych klas.

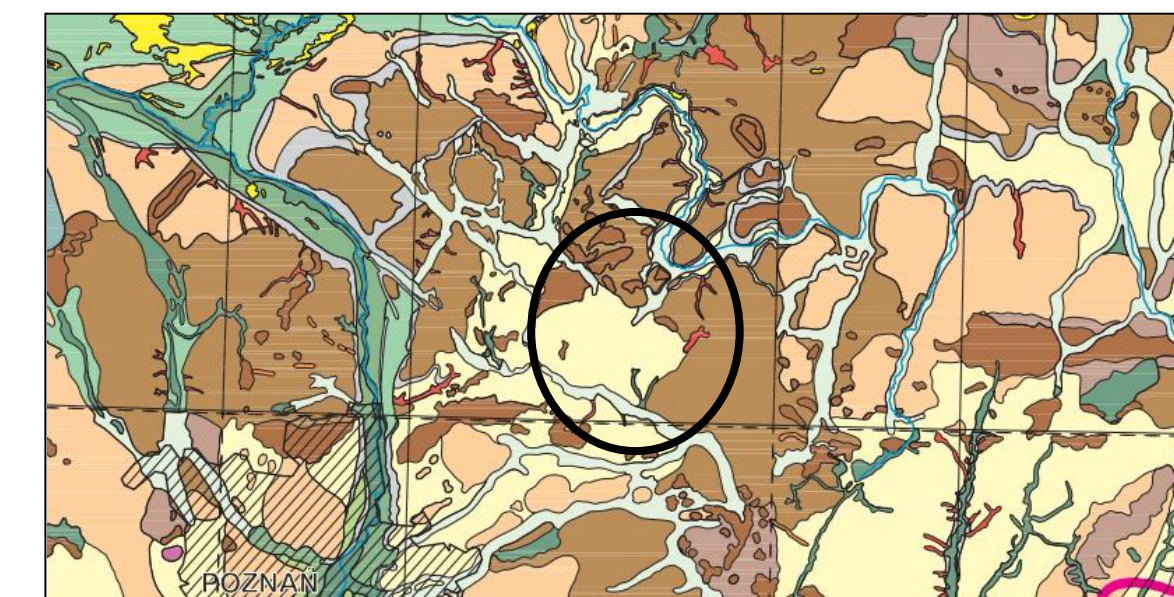
Geologia i geomorfologia

Podstawę budowy geologicznej gminy stanowi tzw. platforma paleozoiczna, na której zalegają utwory mezozoiczne zbudowane z m.in. piaskowców, margli i wapieni triasu, jury oraz kredy. Kolejną warstwę stanowią osady trzeciorzędowe tworzone przez utwory oligocenu, miocenu i pliocenu (głównie piaski, węgle brunatne oraz ropy) o miąższości łącznej do 220 m. Wierzchnią warstwę budowy geologicznej gminy stanowią utwory czwartorzędowe o łącznej miąższości wahającej się od 40 do 60 m. Podstawowy wpływ na kształtowanie się tych osadów miały czwartorzędowe procesy glacialne, interstadialne i interglacialne oraz procesy związane z tektoniką wgłębną. Utwory plejstoceńskie zbudowane są głównie z glin zwałowych oraz osadów piaszczysto-mułkowych, a utwory holocenne stanowią głównie torfy, namuły, piaski oraz mady rzeczne. Warstwa przypowierzchniowa zbudowana jest z glin zwałowych moreny dennej, piasków sandrowych oraz żwirów wodno-lodowcowych

i lodowcowych.

Według podziału morfologicznego Wielkopolski B. Krygowskiego, północna część gminy leży na obszarze Równiny Wągrowieckiej, południowa i zachodnia znajduje się w obrębie tzw. Pagórków Poznańskich, a południowo-wschodnia część gminy wchodzi w skład Równiny Gnieźnieńskiej (Ryc. 3). Północna część gminy porożciniana jest rynnami glacialnymi jezior o dnie płaskim. Rzędne wysokości oscylują w granicach 82 – 105 m n.p.m. Rzeźba pozostałej części terenu jest dość zróżnicowana, występują pagórki moreny czołowej (Pagórki Poznańskie), równiny sandrowe oraz drobne doliny rozcinające wysoczyznę (np. dolina rzeki Małej Wełny). W środkowej części gminy widocznie zaznacza się rynna glacialna jezior (np. jezioro Włókna czy jezioro Brzeźno). Południowo-wschodni obszar gminy wzniesiony jest na wysokość 96-115 m n.p.m.

Ryc. 3 Fragment mapy geomorfologicznej niziny Wielkopolsko-Kujawskiej pod redakcją B. Krygowskiego dla obszaru gminy Skoki i okolic

LEGENDA:

0 - orientacyjna lokalizacja gminy

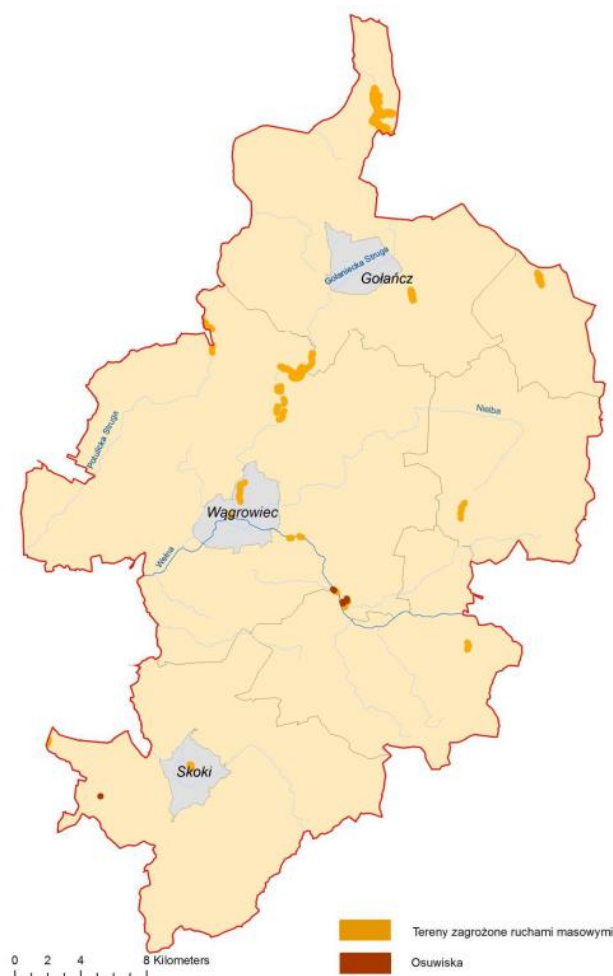
wysoczyzna morenowa pagórkowata poch. eroz. lub eroz.-akum.	wały ozowe	sieć rzeczna
strefa pagórków moreny czołowej o drobnym rzeźmie	równiny zastoisowe	wybrane miasta
wysoczyzna morenowa płaska zł. bałtyckiego	rynna o dnie płaskim	
wysoczyzna morenowa falista	rynna o dnie pagórkowatym	
pagórki morenowe odosobnione	pagórki ostańcowe	
równiny sandrowe	wały morenowe typu ostańcowego	
stopnie terasowe, krawędzie, załomy, zbocza dolinne		
pagórki wydmore		

Źródło: http://igig.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0011/164189/Krygowski_mapa.pdf

Obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych, obszary górnicze.

Na terenie gminy Skoki, zgodnie z „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi”, zlokalizowano jedno osuwisko w miejscowości Potrzebanów oraz dwa tereny zagrożone ruchami masowymi (w miejscowości Budziszewice oraz mieście Skoki) – Ryc. 4.

Ryc. 4 Lokalizacja terenów zagrożonych ruchami masowymi oraz osuwisk na terenie powiatu wągrowieckiego

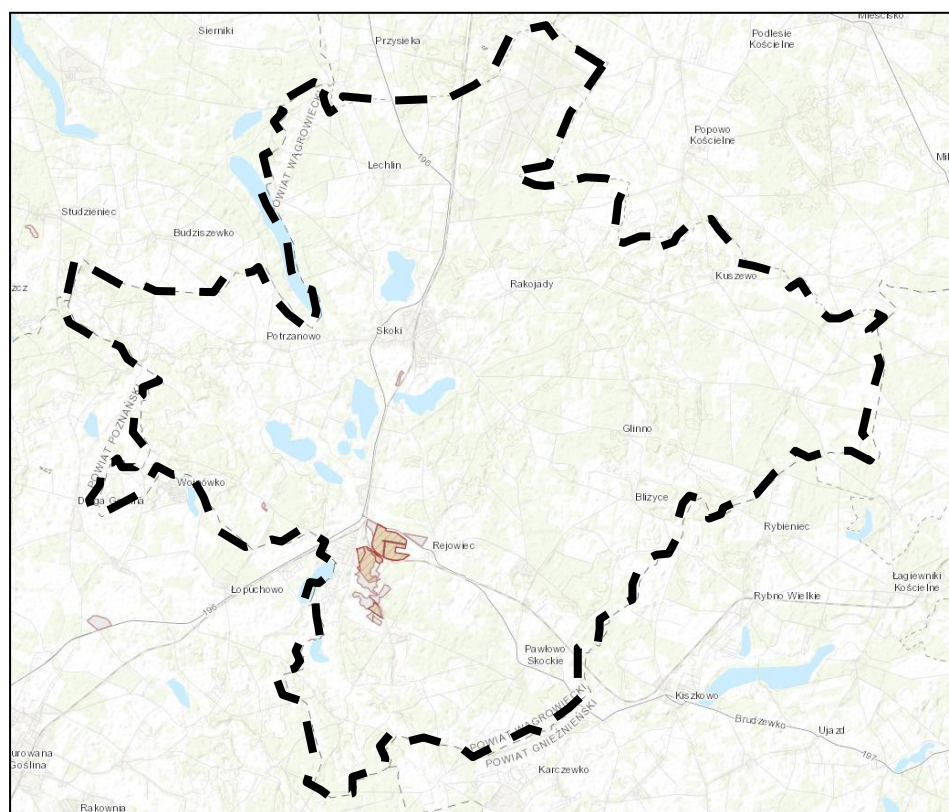

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny Państwowy Instytut Badawczy „Objaśnienia do mapy osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” – Warszawa, 2014

Występują również złoża kopalin pospolitych – kruszywa naturalnego (piasków i żwirów) oraz złoża torfu (Ryc. 5). Zarejestrowanych jest 5 aktywnych obszarów górniczych objętych koncesją na podstawie decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego:

- „Niedźwiedziny 1 Pole I” (nr w rejestrze 10-15/12/1182),
- „Niedźwiedziny I – Północ C” (nr w rejestrze 10-15/5/331a),
- „Niedźwiedziny KR/A” (nr w rejestrze 10-15/7/494/a),
- „Niedźwiedziny KR/B” (nr w rejestrze 10-15/7/494/b),
- „Rejowiec I” (nr w rejestrze 10-15/8/617/a).

Ryc. 5 Obszary złóż na terenie gminy Skoki

— — — — — - granica gminy Skoki

Legenda

Złóża, tereny i obszary górnicze

Złóża

Obszary górnicze

Tereny górnicze

Złóża wybilansowane

Źródło: <http://m.bazagis.pgi.gov.pl/>

Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar gminy położony jest w zlewni rzeki Małej Wełny, która jest głównym ciekim przepływającym przez teren gminy. Mała Wełna jest lewym dopływem rzeki Wełna i na obszarze gminy przebiega na długości ok. 25 km. Na terenie gminy jej podstawowymi dopływami są: Kanał Roszkowo-Popowo, Kanał Dzwonowski oraz Kanał Płaskowo-Pomarzany. Większość z tych cieków zasilana jest przez wody z rowów melioracyjnych oraz sieci drenarskich znajdujących się na polach uprawnych.

Na terenie gminy Skoki występuje 12 zbiorników jeziornych, spośród których dominują jeziora rynnowe pochodzenia lodowcowego. Największym zbiornikiem jeziornym jest Jezioro Rościńskie (Skockie) zajmujące ok. 77 ha i maksymalnej głębokości 5,5 m. Kolejnym zbiornikiem wodnym, pod względem powierzchni jest Jezioro Włókna zajmujące ok. 74,4 ha i o maksymalnej głębokości 7,5 m. Najmniejszym zbiornikiem jeziornym jest Jezioro Liskówka o powierzchni 1,2 ha i maksymalnej głębokości 4,6 m. Na terenie gminy znajdują się również jeziora: Maciejak (ok. 62 ha), Lipka (ok. 12,5 ha), Jeziorko (ok. 6 ha),

Brzeźno (ok. 24 ha), Borowe (ok. 2,7 ha), Czarne (ok. 11,6 ha), Lechlin Północny (ok. 3,7 ha), Lechlin Południowy (8,4 ha) oraz Antoniewskie (ok. 4 ha). Naturalne zbiorniki wód stojących reprezentowane są również przez liczne „oczka wodne” stanowiące wypełnienia obniżeń bezodpływowych. W kierunku wschodnim od miasta Skoki, wzdłuż rzeki Mała Wełna występują liczne sztuczne zbiorniki wód stojących.

Aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz.1967) wskazuje Jednolite Części Wód Powierzchniowych, w których zasięgu znajduje się gmina Skoki (tab. 1). Jednolita Część Wód Powierzchniowych (JCW) to jednolita część wód, które zostały zgrupowane na potrzeby planów gospodarowania wodami i ich aktualizacji. Aktualny podział obowiązuje do 2021 r. Obszar objęty opracowaniem planu znajduje się w zasięgu JCWP Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia (PLRW600025186699).

Tabela 1. Wykaz Jednolitych Części Wód Powierzchniowych na terenie gminy Skoki

Nazwa jednolitej części wód [europejski kod JCW]	Aktualny stan JCW	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Czynniki determinujące zagrożenie	Działania
Dopływ z jez. Starskiego PLRW60001718656	zły	niezagrożona	-	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej
Trojanka (Struga Goślińska) PLRW600017185969	dobry	niezagrożona	-	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej
Dopływ z Pomorzań PLRW600023186656	dobry	niezagrożona	-	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej – opracowanie warunków korzystania z wód zlewni
Dopływ z Michalczy PLRW600016186672	zły	niezagrożona	-	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej – opracowanie warunków korzystania z wód zlewni
Dopływ z Jaroszewa PLRW600016186674	zły	niezagrożona	-	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej – opracowanie warunków korzystania z wód zlewni
Mała Wełna od wypływu z Jez. Gorzuchowskiego do dopł. z Rejowca PLRW600024186675	zły	zagrożona	presja komunalna	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej – kontrola użytkowników prywatnych i przedsiębiorstw
Dopływ z Rejowca PLRW600017186676	dobry	niezagrożona	-	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej – opracowanie warunków korzystania z wód zlewni
Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia PLRW600025186699	zły	zagrożona	presja komunalna	– działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej – kontrola użytkowników prywatnych i przedsiębiorstw – realizacja Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych – opracowanie warunków korzystania z wód zlewni

Źródło: Aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

W roku 2019, wykonano ocenę stanu JCWP za rok 2018 uwzględniając zasadę dziedziczenia ocen z lat 2011–2017. Dziedziczenie oceny jest przeniesieniem wyników oceny JCWP (elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych) na kolejny rok, w przypadku gdy JCWP nie była objęta monitoringiem. Wyniki badań zostały przedstawione w tabeli 2.

Tabela 2. Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości wód powierzchniowych za rok 2019 dla JCW w gminie Skoki

Nazwa jednolitej części wód	klasa elementów biologicznych	klasa elementów hydro-morfologicznych	klasa elementów fizykochemicznych	stan/potencjał ekologiczny	stan chemiczny	aktualny stan JCW
Dopływ z jez. Starskiego PLRW60001718656	II	II	stan poniżej dobrego/potencjał poniżej dobrego	umiarkowany stan	-	zły
Trojanka (Struga Goślińska) PLRW600017185969	IV	II	stan poniżej dobrego/potencjał poniżej dobrego	słaby stan	poniżej dobrego	zły
Dopływ z Pomorzań PLRW600023186656	-	-	-	dobry potencjał	-	dobry
Dopływ z Michalczy PLRW600016186672	-	-	-	umiarkowany potencjał	-	zły
Dopływ z Jaroszewa PLRW600016186674	-	-	-	umiarkowany potencjał	-	zły
Mała Welna od wypływu z Jez. Gorzuchowskiego do dopł. z Rejowca PLRW60002418667	III	II	stan poniżej dobrego/potencjał poniżej dobrego	umiarkowany potencjał	poniżej dobrego	zły
Dopływ z Rejowca PLRW600017186676	-	-	-	dobry potencjał	-	dobry
Mała Welna od Dopł. z Rejowca do ujścia PLRW600025186699	II	I	stan poniżej dobrego/potencjał poniżej dobrego	umiarkowany potencjał	dobry	zły

Źródło: Ocena stanu jednolitych części wód za rok 2017 i 2018

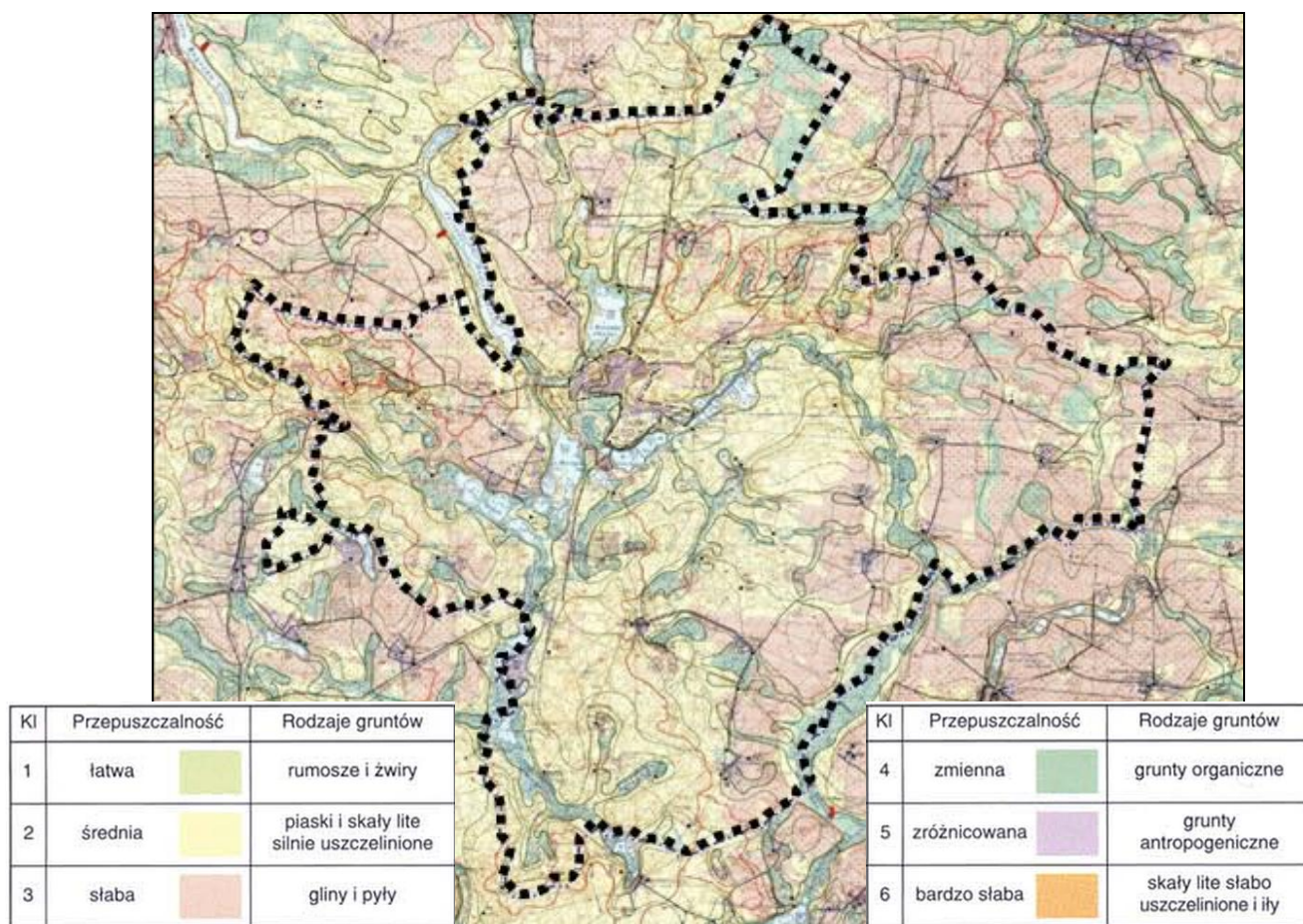
Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju, w szczególności działań polegających na:

- stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach,
- zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach.

Zgodnie z Rozporządzeniem Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 28 lutego 2017 r. poz 1638) w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć JCW „Dopływ z jez. Starskiego”, „Trojanka (Struga Goślińska)”, „Mała Wełna od wypływu z Jez. Gorzuchowskiego do dopł. z Rejowca” oraz „Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia” zaliczone zostały do wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Cały region wodny Warty określony został jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych.

Zgodnie z mapą hydrograficzną (Ryc. 6) podłoże na terenach zurbanizowanych stanowią przeważnie grunty o słabej i zróżnicowanej przepuszczalności. W centralnej części gminy przeważają piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności. Głównie wzdłuż cieków wodnych oraz w północnej części gminy zlokalizowane są grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności. We wschodniej zaś części przeważają gliny i pyły o słabej przepuszczalności.

Ryc. 6 Warunki hydrograficzne na terenie gminy Skoki

źródło: <http://skoki.e-mapa.net/>

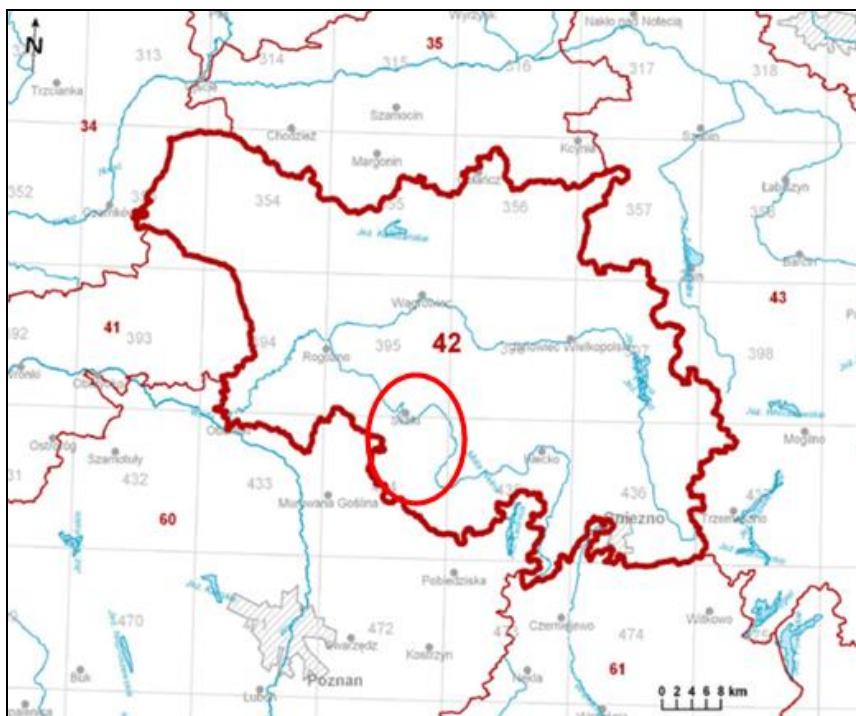
■■■■■■■■ granica gminy

Zgodnie z Aktualizacją planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz.1967) gmina Skoki położona jest w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 42 – Ryc. 7. Zgodnie z ustawą Prawo wodne przez jednolitą część wód podziemnych rozumie się określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie

warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Cele środowiskowe dla JCWPd określone przez ustawę to:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Ryc. 7 Granice jednolitej części wód podziemnych nr 42

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowa Służba Hydrogeologiczna

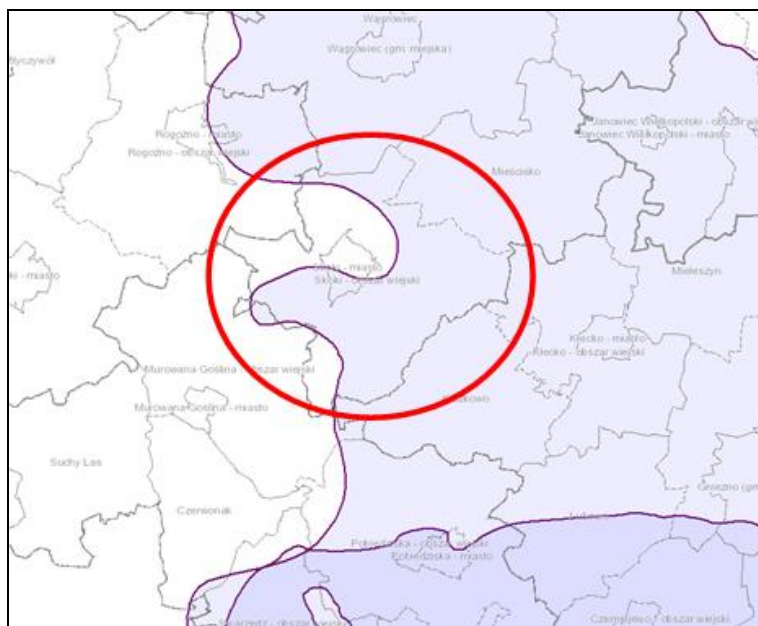
— poglądowa lokalizacja gminy

Przez dobry stan wód podziemnych rozumie się taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód są określone co najmniej jako dobre. Stan JCWPd nr 42 zarówno ilościowy jak i jakościowy jest dobry, a część wód nie jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zamieszczane są wyniki badań wód podziemnych prowadzonych w sieci krajowej w ramach monitoringu operacyjnego. Badania dla obszaru JCWPd nr 42 ostatni raz przeprowadzono w 2019 roku. Zgodnie z tą oceną na obszarze JCWPd nr 42 zlokalizowano 8 punktów kontrolnych. Wśród wszystkich wykonanych prób w okresie jesiennym wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 2 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 5 próbach, złą jakość wód w 1 próbie, a wód o jakości bardzo dobrej (I klasa) oraz niezadowalającej (IV klasa) nie oznaczono. W gminie Skoki zlokalizowany był jeden punkt w miejscowości Miączynek, dla którego klasę końcową jakości wód określono jako zadowalającą (III klasa).

Gmina Skoki położona jest częściowo w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław – Gniezno”. Lokalizację gminy na tle GZWP przedstawia rycina 8.

Ryc. 8 Lokalizacja gminy Skoki na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Źródło: epsh.pgi.gov.pl

— orientacyjna lokalizacja gminy

Lasy

Zgodnie z danymi podanymi w Statystycznym Vademecum Samorządowca 2018, powierzchnia lasów ogółem w gminie Skoki wynosi 7088 ha, a wskaźnik lesistości wynosi 35,7% (stan na rok 2018). Lasy publiczne stanowią 6340 ha, a w tym własność gminy wynosi 51 ha. Większa część kompleksów leśnych położona jest centralnej części gminy, w kierunku południowo-wschodnim oraz wschodnim od miasta Skoki oraz w południowej części gminy w granicach Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka wraz z otuliną. Nieco mniejszy kompleks leśny znajduje się także w zachodniej części gminy w granicach obrębów Brzeźno oraz Potrzebanowo.

Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Skoki znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

Park Krajobrazowy „Puszcza Zielonka” wraz z otuliną – położony jest w południowej części gminy. Został powołany na podstawie Rozporządzenia Wojewody Poznańskiego Nr 5/93 z dnia 20 września 1993 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka. Powyższe rozporządzenie było aktem obowiązującym przez 20 lat, po czym utracił moc prawną wraz z uchwaleniem przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwały nr XXXVII/729/13 z dnia 30 września 2013 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka. Zgodnie z powyższym aktem prawnym Park obejmuje obszar o powierzchni 12 202 ha (1097,8 ha na terenie gminy Skoki), a otulina zajmuje 9538,55 ha (857,83 ha na terenie gminy Skoki). Zgodnie z § 4. niniejszej uchwały do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

1. ochrona i zachowanie jednego z najciekawszych fragmentów krajobrazu polodowcowego w środkowej Wielkopolsce;
2. zachowanie trwałości oraz różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych wraz ze spontanicznymi procesami ich dynamiki;
3. zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk;

4. zachowanie cennych ekosystemów, w tym: bagiennych, leśnych, łąkowych, murawowych, wodnych i zaroślowych;
5. utrzymanie walorów kulturowych, w tym historycznych traktów: Annowskiego, Bednarskiego, Pławińskiego, Poznańskiego i Zielonkowskiego;
6. utrzymanie struktury przestrzennej terenów z uwzględnieniem swoistych cech miejscowego krajobrazu.

W strukturze powierzchniowej Parku wyróżnić należy wysoki udział gruntów leśnych i zadrzewionych, które stanowią ok. 78% powierzchni, w których odznaczyć można aż 12 typów siedliskowych lasu, oraz znaczną ilość zbiorników jeziornych, których łącznie na terenie Parku jest ok. 30. Największe jest jezioro Stęszewsko – Kołatkowskie zajmujące powierzchnię ok. 78 ha. We florze obszaru wyróżnić można lilię złotą głów, kokorycz pustą, sasankę łąkową czy czerniec gronkowy. Ze środowiska wodno-torfowego należy podkreślić, że na obszarze Parku występują m.in. grzybienie białe, grązel żółty, rosiczki czy kruszczyk błotny. Na terenie Parku i otuliny występuje ponad 200 pomników przyrody, w których wymienić można pojedyncze drzewa (przede wszystkim dęby, sosny, graby czy buki), aleje drzew oraz głąz narzutowy zlokalizowany w Zielonce. W związku z tym, że przeważającą powierzchnię Parku zajmują lasy, grupę kręgowców reprezentują głównie jelenie, danielle, sarny, dziki i lisy. Stwierdzono również występowanie będących pod ochroną bobrów i wydr. Rozpoznano występowanie 13 gatunków nietoperzy oraz 134 lęgowych gatunków ptaków. Najliczniej reprezentowaną grupą systematyczną są motyle większe. W Parku i otulinie stwierdzono obecność 541 gatunków, w tym czerwończyka nieparka. W granicach parku utworzonych jest 5 rezerwatów przyrody: „Jezioro Czarne” (rezerwat florystyczny utworzony w 1959 roku, powierzchnia: 17,75 ha), „Jezioro Pławno” (rezerwat krajobrazowy utworzony w 1978 roku, powierzchnia: 16,71 ha), „Klasztorne Modrzewie koło Dąbrówki Kościelnej” (rezerwat leśny utworzony w 1962 roku, powierzchnia: 5,81 ha), „Las mieszany w Nadleśnictwie Łopuchówko” (rezerwat leśny utworzony w 1962 roku, powierzchnia: 10,83 ha), „Żywiec dziewięciolistny” (rezerwat florystyczny utworzony w 1974 roku, powierzchnia: 10,51 ha).

Obszar Natura 2000 „Stawy Kiszkowskie” [PLH 300050] – jego niewielki fragment zlokalizowany jest we wschodniej części gminy Skoki w pobliżu miejscowości Jabłkowo. Został utworzony na mocy decyzji z dnia 10.01.2011 roku i obejmuje fragment doliny Małej Welny oraz niewielkiego dopływu w okolicach Kiszkowa o powierzchni 477,49 ha. Głównym celem powstania tego obszaru jest ochrona jednej z najważniejszych w Wielkopolsce ostoi kumaka nizinnego *Bombina bombina*.

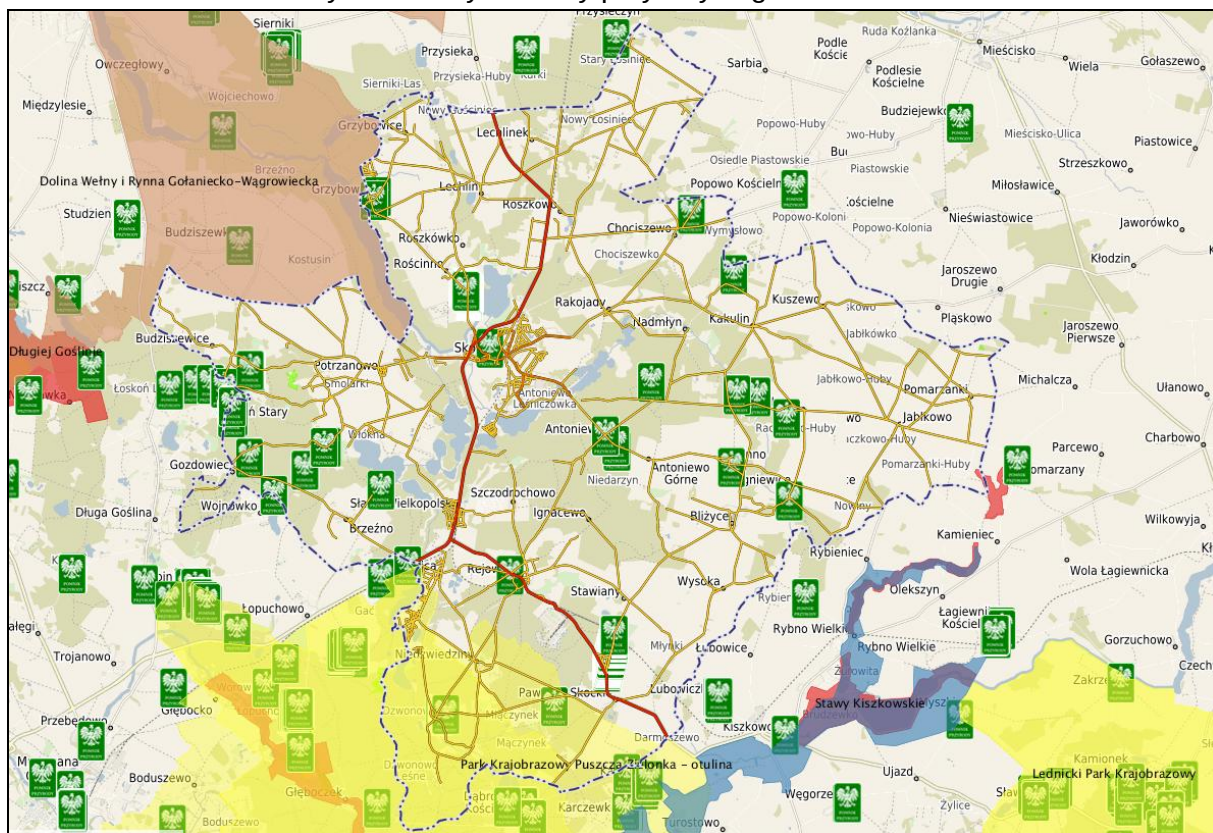
Użytek ekologiczny „Uroczysko Pomarzanki” – utworzony został na podstawie uchwały nr XXXII/196/05 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 9 lutego 2005 roku i zajmuje powierzchnię 0,74 ha. Wyznaczony jest na działce ewidencyjnej będącej własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Durowo. Głównym celem jest ochrona miejsca lęgowego ptactwa wodnego. Działka ta stanowi również ostoję drobnej fauny oraz dzikiej zwierzyny leśnej.

Użytek ekologiczny „Uroczysko Smolarki” – utworzony został na podstawie uchwały nr XXXII/196/05 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 9 lutego 2005 roku i zajmuje powierzchnię 4,52 ha. Cztery lata później podjęto uchwałę nr XXXII/221/2009 z dnia 16 czerwca w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXII/196/05 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 9 lutego 2005 roku, w sprawie uznania obiektów przyrodniczych za użytki ekologiczne. Przedmiotem zmiany było rozszerzenie zakresu przestrzennego użytku ekologicznego

„Uroczysko Smolarki” w wyniku czego obecnie obejmuje on powierzchnię 6,43 ha. Wyznaczony jest na trzech działkach ewidencyjnych będących własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Łopuchówko. Głównym celem jest ochrona terenu trzcinowo – łąkowo – torfowego z kępami drzew o charakterze naturalnym z trwającymi procesami sukcesji.

Ponadto na terenie gminy zlokalizowane są 22 pomniki przyrody, z czego 16 stanowią pojedyncze drzewa (w większości są to dęby szypułkowe), 5 stanowią aleje lub grupy drzew oraz 1 pomnik stanowi głaz narzutowy (gnejs). Bezpośrednio przy zachodniej granicy gminy zlokalizowany jest Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko – Wągrowiecka”, który powstał na podstawie uchwały nr IX/56/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 roku w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie pilskim. Zajmuje on powierzchnię 22 640 ha.

Ryc. 9 Formy ochrony przyrody w gminie Skoki

Źródło: <http://skoki.e-mapa.net>

6. CHARAKTERYSTYKA TERENU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM

6.1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Obszar projektu planu zlokalizowany jest w miejscowości Roszkówko, która znajduje się w odległości około 2,5 km w kierunku północnym od miasta Skoki. Opracowywany teren jest w niewielkiej części przekształcony antropogenicznie – głównie wschodni obszar w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 196 (Ryc. 11). W bliższej odległości od drogi zlokalizowana jest zabudowa usługowa (myjnia samochodowa, warsztat samochodowy oraz firma „Total Farm”). W dalszej odległości wzdłuż drogi gminnej, biegnącej równolegle do drogi wojewódzkiej, zlokalizowana jest zabudowa: mieszkaniowa jednorodzinna, usługowa oraz zagrodowa, a także kurniki – ferma drobiu. Zabudowa zagrodowa (dwa gospodarstwa) występuje również wzdłuż drogi znajdującej się w południowej części opracowania planu. Wszystkie wspomniane drogi łączą się z drogą wojewódzką nr 196. We wschodniej części opracowania przeważają grunty rolne, a w zachodniej grunty leśne. W granicach projektu planu od północnego-wschodu w stronę Jeziora Rościńskiego (Skockiego) przebiega ciek wodny. W granicach opracowania planu zlokalizowane są linie energetyczne średniego napięcia.

Za wschodnią granicą obszaru opracowania w dalszym sąsiedztwie (za drogą wojewódzką nr 196 oraz linią kolejową nr 356 relacji Poznań Wschód – Bydgoszcz Główna) znajdują się głównie tereny zabudowy mieszkaniowej oraz zagrodowej miejscowości Roszkówko, droga powiatowa nr 1652P, a także grunty rolne oraz leśne. Przy północnej granicy opracowania zlokalizowane są pojedyncze zabudowania – 2 gospodarstwa, a w dalszym sąsiedztwie znajdują się grunty leśne. W kierunku północno-wschodnim od granic opracowania planu znajdują się grunty leśne oraz rolne, a także zabudowa mieszkaniowa, usługowa oraz zagrodowa miejscowości Lechlinek. W pobliżu zachodniej granicy opracowania planu zlokalizowane są pojedyncze budynki mieszkalne oraz gospodarcze otoczone gruntami leśnymi. W dalszym sąsiedztwie zlokalizowane są zabudowania miejscowości Rościno. Bezpośrednio przy południowej granicy zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania. W niewielkiej odległości za południową granicą znajduje się Jezioro Rościńskie (Skockie).

Analizowany teren obejmuje powierzchnię około 198 ha.

Sieci infrastruktury technicznej na obszarze projektu planu, jak i w jego najbliższym sąsiedztwie są słabo rozwinięte. Sieci wodociągowa doprowadzona jest do zabudowań usługowych zlokalizowanych przy drodze wojewódzkiej nr 196 oraz do pojedynczych zabudowań mieszkalnych i zagrodowych usytuowanych przy drodze gminnej. Sieć gazowa doprowadzona jest jedynie do jednego terenu zabudowy usługowej – myjni samochodowej zlokalizowanej przy drodze wojewódzkiej nr 196. Sieci elektroenergetyczna i telekomunikacyjna doprowadzone są w pasach drogowych do istniejącej zabudowy. Na obszarze opracowania nie ma kanalizacji sanitarnej ani deszczowej. W przypadku rozwoju zabudowy wzdłuż wyznaczonych w planie dróg, potrzebne będą dodatkowe nakłady finansowe na wybudowanie brakującej infrastruktury technicznej. Przez obszar opracowania, w południowo-zachodniej części na niewielkim odcinku, przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia, która rozgałęzia się na wysokości działki o nr ewid. 25 w stronę kompleksu leśnego w kierunku północno-zachodnim oraz w kierunku południowo-wschodnim aż do działki o nr ewid. 16/5. Linia ta rozgałęzia się również w kierunku wschodnim, na wysokości działki o nr ewid. 31/13.

Ryc. 10 Zagospodarowanie obszaru objętego opracowaniem

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl>

..... granica obszaru objętego miejscowym planem

Stan istniejący terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także jego najbliższego sąsiedztwa został przedstawiony na zdjęciach w tabeli 3.

Tabela 3. Użytkowanie terenów objętych planem

1. Północno-wschodnia część obszaru opracowania -
widok na drogę gruntową

2. Północno-wschodnia część obszaru opracowania -
widok na grunty rolne oraz drogę gruntową

3. Południowo-zachodnia część obszaru opracowania
- widok na drogę gruntową oraz przebiegającą obok
linię elektroenergetyczną

4. Południowo-zachodnia część obszaru opracowania
- widok na drogę gruntową

5. Południowo-zachodnia część obszaru opracowania -
widok na drogę gruntową

6. Południowo-zachodnia część obszaru opracowania

7. Południowo-zachodnia część obszaru opracowania

8. Południowa część obszaru opracowania – widok na
drogę gruntową

9. Południowa część obszaru opracowania – widok w kierunku północno-wschodnim na zabudowania gospodarcze

10. Południowa część obszaru opracowania – widok na drogę utwardzoną oraz stację uzdatniania wody

11. Południowa część obszaru opracowania – widok na drogę gruntową

12. Południowa część obszaru opracowania – widok z drogi gruntowej na zabudowę zagrodową

13. Południowa część obszaru opracowania – widok na grunty rolne

14. Południowa część obszaru opracowania – widok drogę gruntową oraz budynek rekreacji indywidualnej

15. Południowa część obszaru opracowania – widok na drogę gminną

16. Południowa część obszaru opracowania – widok na drogę gminną oraz ogrodzenie wykonane z płyt betonowych

17. Południowa część obszaru opracowania – widok na działkę otoczoną ogrodzeniem z prefabrykowanych płyt betonowych oraz grunty rolne

18. Południowo-wschodnia część opracowania - grunty rolne zlokalizowane pomiędzy drogą gminną, a drogą wojewódzką nr 196

19. Południowo-wschodnia część opracowania – widok na zjazd z drogi gminnej na drogę wojewódzką nr 196

20. Wschodnia część obszaru opracowania – widok z drogi wojewódzkiej nr 196

21. Wschodnia część obszaru opracowania – widok na myjnię samochodową

22. Wschodnia część obszaru opracowania – widok na warsztat samochodowy

23. Widok na zabudowę zagrodową

24. Widok z drogi gminnej na zabudowę zagrodową

25. Widok z drogi gminnej na zabudowę zagrodową

26. Widok z drogi gminnej na południową część opracowania oraz kurniki

27. Widok w kierunku północno-wschodnim na grunty rolne

28. Widok na zabudowę mieszkaniową, zagrodową oraz warsztat samochodowy

29. Widok na drogę gminną, przydrożny krzyż oraz zabudowę mieszkaniową

30. Widok z drogi gminnej na grunty rolne oraz tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej i zagrodowej

31. Widok na grunty rolne oraz siedzibę firmy Total Farm

32. Widok na siedzibę firmy Total Farm

33. Wschodnia część obszaru opracowania – widok w kierunku zachodnim na grunty rolne oraz zabudowę usługową i zagrodową

34. Wschodnia część obszaru opracowania – widok w kierunku północnym

35. Wschodnia część obszaru opracowania – widok na drogę wojewódzką nr 196

36. Widok z drogi gminnej na kurniki

37. Widok na zabudowania kurników

38. Zabudowa usługowa zlokalizowana przy drodze gminnej

39. Widok z drogi gminnej na zabudowę

Źródło: opracowanie własne

Sposób zagospodarowania obszaru objętego planem poprzedzony został wykonaniem szczegółowych analiz w zakresie zainwestowania i użytkowania przedmiotowego obszaru, infrastruktury technicznej oraz własności analizowanych obszarów. Przystąpienie do opracowania planu umożliwi określenie zasad zagospodarowania terenu, uporządkowanie i zdefiniowanie zasad kształtowania zabudowy. Umożliwi racjonalne zagospodarowanie nieruchomości z uwzględnieniem uwarunkowań przestrzennych w stosunku od zmieniających się uwarunkowań prawnych.

W roku 2019, wykonano ocenę stanu JCWP za rok 2018 uwzględniając zasadę dziedziczenia ocen z lat 2011–2017. Dziedziczenie oceny jest przeniesieniem wyników oceny JCWP (elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych) na kolejny rok, w przypadku gdy JCWP nie była objęta monitoringiem. Na terenie gminy Skoki znajduje się 8 jednolitych części wód, z czego dla czterech ogólny stan wód określono jako zły, dla jednej jako dobry, a trzy pozostałe nie były objęte monitoringiem w roku 2018. Stan chemiczny wód w przypadku trzech JCW określono jako poniżej dobrego, a pozostałe pięć nie było objęte monitoringiem.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia oraz w granicach JCWPd nr 42. Aktualny stan JCWPd nr 42 zarówno ilościowy, jak i jakościowy określono jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych została określona jako niezagrażona. Celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego.

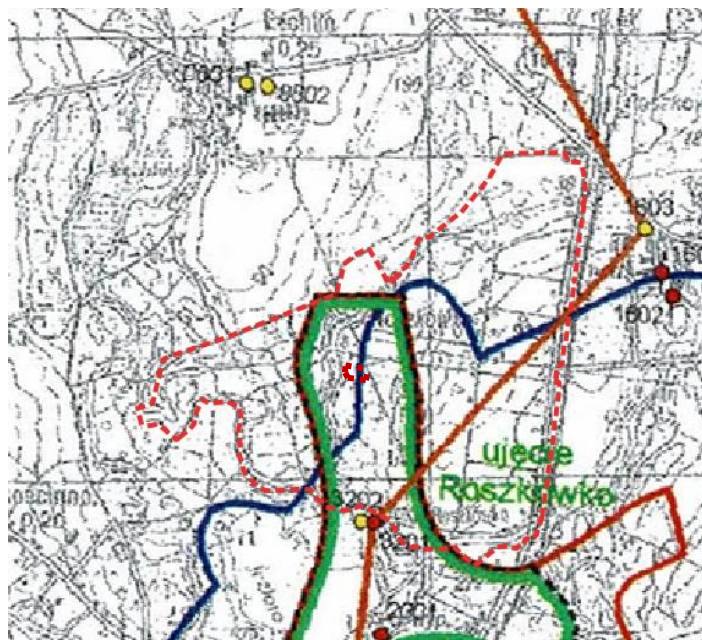
Do działań zapobiegających dalszej degradacji zaliczono, m.in.: kontrolowanie postępowania w zakresie oczyszczania ścieków przez przedsiębiorstwa z częstotliwością co najmniej raz na 3 lata, regularny wywóz nieczystości płynnych, kontrola postępowania w zakresie gromadzenia ścieków przez użytkowników prywatnych i przedsiębiorców, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji w celu zaplanowania działań ukierunkowanych na redukcję fosforu.

Analizowany teren położony jest poza:

- obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$),
- obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$),
- obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Obszar objęty planem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Przez teren opracowania od północnego-wschodu w kierunku południowym przebiega ciek wodny o nazwie Kanał Roszkowo-Popowo. W granicach planu zlokalizowana jest strefa ochrony pośredniej ujęcia wody w miejscowości Roszkówko oraz granice obszarów o udokumentowanych zasobach dyspozycyjnych – Ryc. 11.

Ryc. 11 Warunki hydrograficzne na obszarze objętym planem

stan ujęcia:

3201 numer studni (otworu), 32 - numer ujęcia w gminie, 01 - numer studni (otworu)

o

czynna

o

nieczynna

o

zlikwidowana

wiek ujętej warstwy wodonośnej:

•

czwartorzęd

•

trzeciorzęd

—

granica obszaru zasobowego ujęcia Roszkówko

—

granica terenu ochrony pośredniej ujęcia Roszkówko

—

granice obszarów o udokumentowanych zasobach dyspozycyjnych

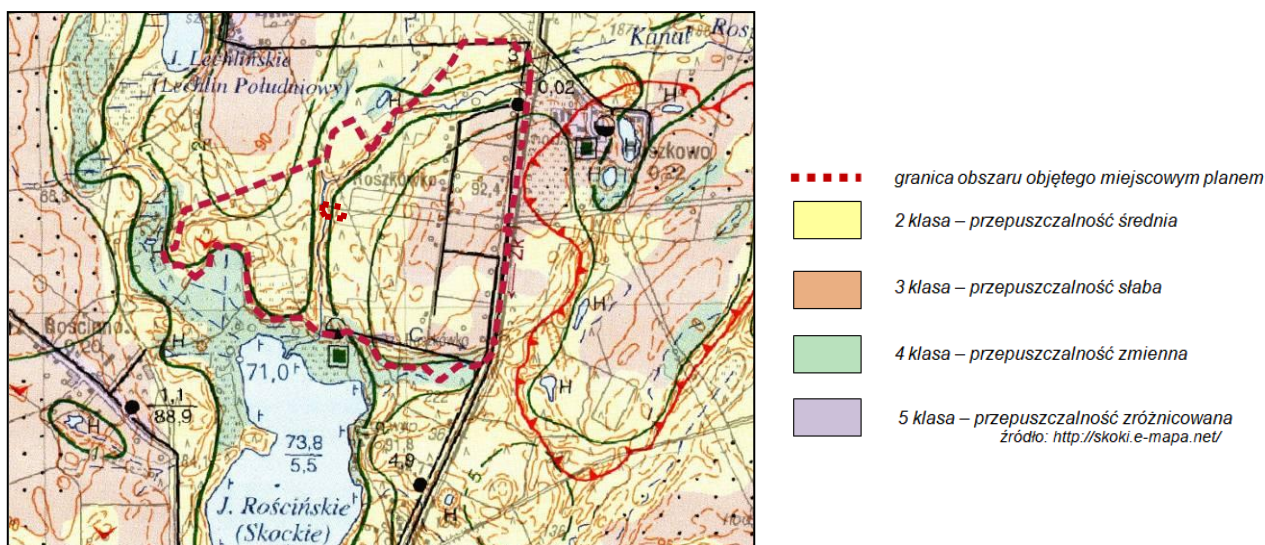
—

granica obszaru objętego miejscowym planem

Źródło: opracowane własne na podstawie decyzji Wojewody Poznańskiego z dnia 9 maja 1971 r

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapie hydrograficznej na obszarze objętym opracowaniem występują głównie piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności. We wschodniej części opracowania zlokalizowane są gliny i pyły o przepuszczalności słabej. Na niewielkich terenach w południowej części projektu planu znajdują się grunty organiczne o przepuszczalności średniej oraz grunty antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności. Fragment mapy hydrograficznej został przedstawiony na rycinie 12.

Ryc. 12 Warunki hydrograficzne na obszarze objętym planem

Źródło: <http://skoki.e-mapa.net/>

Grunty znajdujące się w granicach projektowanego planu nie zostały ujęte w „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” jako tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Na terenie objętym projektem planu nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych / zatwierdzonych przez Starostę Wągrowieckiego.

Źródła emisji zanieczyszczeń do atmosfery na obszarze opracowania projektu planu mogą być związane z ruchem samochodowym na zlokalizowanej przy granicy przedmiotowego terenu drodze wojewódzkiej nr 196 oraz drogach gminnych znajdujących się w granicach przedmiotowego terenu (spaliny samochodowe), ogrzewaniem budynków zlokalizowanych na obszarze opracowania oraz pracą maszyn rolniczych.

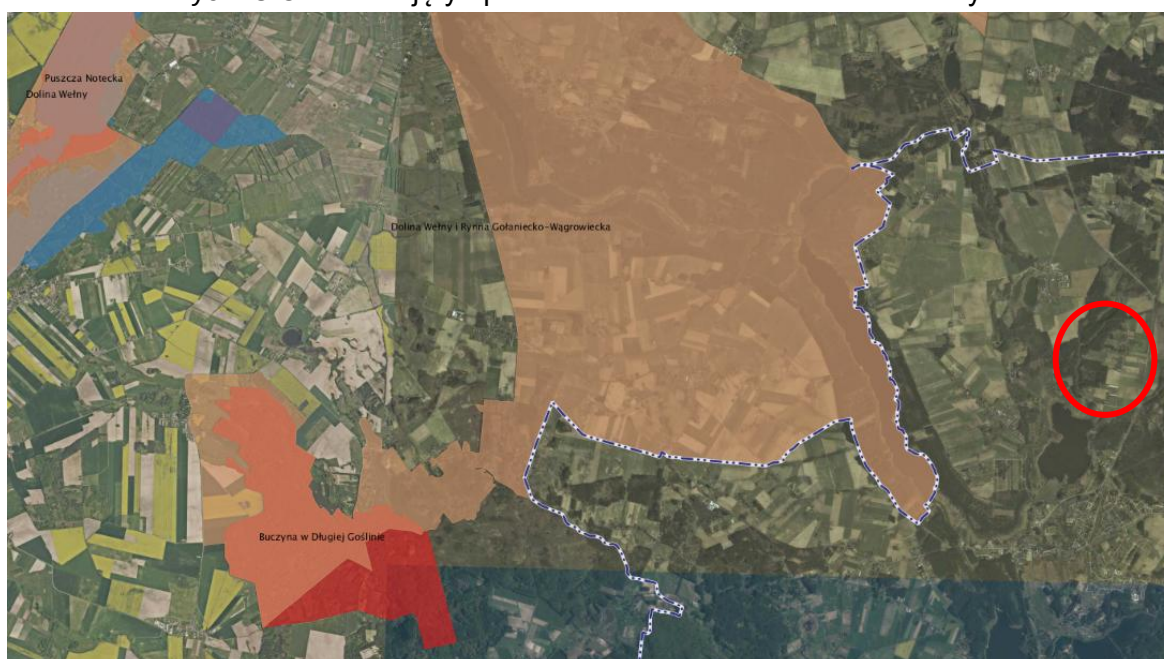
Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w miejscowości Roszkówko, w granicach opracowania planu może być lepszy od przydzielonych dla strefy wielkopolskiej klas – przekroczeń w zakresie BaP, PM₁₀, PM_{2,5}.

Zgodnie ze Ustawą Prawo ochrony środowiska, zarządcy dróg, linii kolejowych lub lotnisk (z wyłączeniem zarządców dróg gminnych), dokonują identyfikacji głównych dróg, głównych linii kolejowych lub głównych lotnisk i przekazują w zakresie swojej właściwości Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska co 5 lat dane opisane w art. 117a w/w ustawy. Poprzez główną drogę rozumie się drogę, po której przejeżdża rocznie więcej niż 3 miliony pojazdów, natomiast przez główną linię kolejową rozumie się linię kolejową, po której przejeżdża rocznie więcej niż 30 tysięcy pociągów. Na podstawie przekazanych danych sporządzane są strategiczne mapy hałasu oraz programy ochrony środowiska przed hałasem, które wskazują m.in. propozycje działań w zakresie ochrony przed hałasem oraz informacje o opracowywanych i wdrożonych programach ochrony środowiska przed hałasem oraz oszacowanie efektów zrealizowanych działań w zakresie ochrony przed hałasem. Na dzień opracowania prognozy oddziaływania na środowisko nie zostały opracowane dokumenty, o których mowa w w/w Ustawie. W związku z powyższym analizę oddziaływania akustycznego dla drogi wojewódzkiej nr 196 przeprowadzono w oparciu o dostępne dane dla odcinka drogi wojewódzkiej udostępnione przez Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu.

Bezpośrednio przy wschodniej granicy opracowania planu zlokalizowana jest droga wojewódzka nr 196, dla której w 2015 roku, na odcinku między miastami Skoki i Wągrowiec określono średni dobowy ruch pojazdów, który wyniósł 7 812 pojazdów. W oparciu o te dane średnio w ciągu roku przez tę drogę przejeżdża ok. 2 851 380 pojazdów. W rozumieniu ww. ustawy niniejsza droga nie jest drogą główną, zatem nie ma obowiązku sporządzania dla niej strategicznej mapy hałasu.

Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody określone w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: specjalny obszar ochrony Natura 2000 Buczyna w Długiej Goślinie PLH300056 zlokalizowany w odległości ok. 11 km oraz obszar specjalnej ochrony Natura 2000 Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 zlokalizowany w odległości ok. 11,5 km. Najbliżej położonym obszarem chronionego krajobrazu jest Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka zlokalizowana w odległości ok. 3 km – Ryc. 13.

Ryc. 13 Obszar objęty opracowaniem na tle obszarów chronionych

Źródło: geoservis.gdos.gov.pl/mapy/

- orientacyjne położenie obszaru objętego opracowaniem

W odległości około 1,7 km od południowej granicy obszaru objętego planem, znajduje się stacja telefonii komórkowej (Ryc. 14).

Ryc. 14 Lokalizacja najbliższej zlokalizowanej stacji bazowej telefonii komórkowej od granic opracowania planu

● - orientacyjna lokalizacja stacji bazowej telefonii komórkowej

--- - granica obszaru objętego miejscowym planem

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://mapa.btsearch.pl/>

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy zawartą w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Chronią one również poszczególne elementy środowiska przed szkodliwą działalnością człowieka, a także wartości kulturowe na danym terenie.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu na terenie objętym projektem planu istnieje potencjalna możliwość wprowadzenia zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Wobec faktu, iż decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie oraz nie musi uwzględniać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w przypadku braku realizacji planu istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu, poprzez chaotyczne zagospodarowanie bez spójnych, całościowych rozwiązań komunikacyjnych, co generować może konflikty środowiskowe. W wyniku prowadzonych prac budowlanych (budowa budynków, dróg czy prowadzenie sieci infrastruktury technicznej) zostanie przekształcona powierzchnia ziemi oraz usunięta roślinność. Budowa budynków czy dróg wiązać się może także z niwelacją terenu, co będzie miało bezpośredni wpływ na powierzchnię i ukształtowanie gruntów oraz pośredni na spływy wód powierzchniowych i podziemnych. W tym przypadku zmniejszeniu ulegnie również powierzchnia biologicznie czynna terenu, przez co zmniejszone zostaną możliwości infiltracyjne gruntów, co w najgorszym przypadku powodować może występowanie lokalnych podtopień.

Na terenie opracowania planu zlokalizowane są grunty leśne, które należy chronić przed zniszczeniem i przeznaczeniem na cele inne niż leśne. W bliskim sąsiedztwie zlokalizowane są tereny rolnicze, usługowe, mieszkaniowe oraz kurniki, które bez regulacji prawnych oraz przy ciągłym rozwoju przestrzennym mogą powodować powstawanie konfliktów zarówno przestrzennych, jak i społecznych. W związku z powyższym zasadne jest

wprowadzenie przedmiotowego dokumentu, który umożliwi prawidłowe zagospodarowanie wskazanego terenu minimalizując ryzyko powstania potencjalnych kolizji.

6.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie występują żadne formy ochrony przyrody powołane w oparciu o ustawę o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: specjalny obszar ochrony Natura 2000 Buczyna w Długiej Goślinie PLH300056 znajdujący się w odległości ok. 11 km oraz obszar specjalnej ochrony Natura 2000 Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 zlokalizowany w odległości ok. 11,5 km. Najbliżej położonym obszarem chronionego krajobrazu jest Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka zlokalizowana w odległości ok. 3 km.

Ze względu na zakres planu oraz charakter wprowadzanych zmian nie prognozuje się wystąpienia negatywnego oddziaływania skutków realizacji planu na obszary chronione.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych problemów istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- wymogi ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz cele środowiskowe ustanowione w celu utrzymania dobrego stanu wód zarówno ilościowego jak i jakościowego – zły stan JCWP Mała Wełna od dopływu z Rejowca do ujścia (RW600025186699),
- niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej – ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowania przekraczające dopuszczalny poziom dla pyłu PM₁₀, na obszarze województwa wielkopolskiego,
- uwzględnienie problemów rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej – brak kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami.

7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY

7.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* określa, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Obszar objęty planem charakteryzuje się umiarkowaną bioróżnorodnością. Przeważają na nim grunty orne z nielicznymi zadrzewieniami śródpolnymi oraz grunty leśne. Wzdłuż cieków wodnych, przepływających przez obszar opracowania, znajdują się pastwiska i łąki trwałe, które znacząco wpływają na wzrost różnorodności biologicznej przedmiotowego terenu. Część obszaru opracowania jest powiązana z szerszym otoczeniem za pomocą struktur przyrodniczych w formie korytarza ekologicznego, który umożliwia wymianę oraz migrację gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Projekt planu wprowadza tereny zabudowy

na obszary obecnie użytkowane rolniczo w zakresie dopuszczonym przez Studium. Bezpośrednimi czynnikami powodującymi zubożenie fauny oraz flory mogą być roboty ziemne i usuwanie roślinności podczas realizacji obiektów budowlanych czy utwardzenia gruntów pod tereny stanowisk postojowych lub komunikacji. W projekcie planu w celu zmniejszenia negatywnych oddziaływań na bioróżnorodność wyznaczono tereny lasów, zieleni oraz w części zachowano tereny rolnicze. Wprowadzono również nakaz zachowania odpowiednich wartości terenu biologicznie czynnego na terenach poznaczonych pod zabudowę, a także wprowadzono obszary zieleni izolacyjnej, które zdefiniowano jako zieleń głównie zimozielona o zwartej strukturze, kształtowana z trzech pasów, piętrowo (zieleń niska, średnia i wysoka).

Należy jednak podkreślić, iż przy zachowaniu wymaganej minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego wpływ skutków realizacji planu na różnorodność biologiczną nie będzie znaczący. Zarówno na tereny leśne jak i łąk oraz pastwisk trwałych, a więc obszary o największym zróżnicowaniu gatunków flory oraz miejsca schronienia wielu gatunków zwierząt, projekt planu nie wprowadza nowej zabudowy zachowując ich ochronny charakter. Ponadto w projekcie uchwały wprowadzono nakaz uwzględnienia ograniczeń w zagospodarowaniu i zabudowie terenu wynikających z istniejących gruntów leśnych, oraz nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu istniejącego systemu melioracyjnego w celu zachowania jego drożności i przepustowości oraz zapobiegania naruszenia interesów osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi. Przepisami regulującymi powyższe kwestie jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2019 poz. 1065). Zgodnie z § 271 pkt. 8a Rozporządzenia najmniejsza odległość budynków wymienionych w § 213 Rozporządzenia, wykonanych z elementów nierozprzestrzeniających ognia, niezawierających pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz posiadających klasę odporności pożarowej wyższą niż wymagana zgodnie z § 212 Rozporządzenia, od granicy (konturu) lasu zlokalizowanej na:

1) sąsiedniej działce - wynosi 4 m,

2) działce, na której sytuuje się budynek - nie określa się

– jeżeli teren, na którym znajduje się granica (kontur) lasu, przeznaczony jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną, a w przypadku braku planu miejscowego - grunty leśne są objęte zgodą na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc na podstawie art. 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. poz. 1804) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60, 235, 730 i 1009).

Ponadto zgodnie art. 30 ust 3 i 4 Ustawy o lasach z dnia 28.09.1991 (Dz. U. z 2020 r. poz. 6) w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

- rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego;
- korzystania z otwartego płomienia;
- wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych.

Przepisy powyższego ustępu nie dotyczą działań i czynności związanych z gospodarką leśną pod warunkiem, że czynności te nie stanowią zagrożenia pożarowego.

W części południowo-zachodniej planu, dla terenów wskazanych w Studium pod zabudowę, w celu zachowania w jak największym stopniu istniejącego stanu różnorodności

biologicznej – w tym istniejących zadrzewień, wprowadzono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z zielenią, dla których ustalono na wysokim poziomie minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego w stosunku do powierzchni działki budowlanej – 70% (z zastrzeżeniem aby realizacja powierzchni terenu biologicznie czynnego uwzględniała zachowanie istniejących zadrzewień w maksymalnym możliwym stopniu).

Wobec powyższego biorąc pod uwagę wszystkie uwarunkowania, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność oraz zubożenia istniejącej fauny i flory.

7.2. Wpływ na ludzi

Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi. Plan zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego oraz z dopuszczeniem lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie: lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 4 ha (przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego, w celu realizacji przedsięwzięcia) oraz gospodarowania wodą w rolnictwie. Nie przeznaczono również terenów pod przemysł, na których mogłyby powstać zakłady negatywnie wpływające na zdrowie mieszkańców.

W południowo-wschodniej części obszaru opracowania znajdują się kurniki oznaczone na rysunku planu symbolem 2RM. Z uwagi na związane z tym rodzajem zabudowy uciążliwości w projekcie planu nie wyznaczono wokół tego terenu obszarów nowej zabudowy. Część północną projektu planu zaprojektowano, poprzez strefowanie zabudowy wprowadzając w pierwszej kolejności, od strony kurników i drogi wojewódzkiej, tereny zabudowy usługowej lub mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, a w najdalszej odległości tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Teren kurników jest potencjalnym producentem znacznej emisji szkodliwych gazów takich jak amoniak, siarkowodór czy dwutlenek węgla powodujących wzrost zanieczyszczenia atmosferycznego na obszarze wokół kurników. W związku z prowadzeniem działalności rolniczej możliwe jest również wystąpienie negatywnego oddziaływania na ludzi w zakresie emisji substancji zapachowych. Zarówno generowany przez działalność zapach oraz hałas stanowić może uciążliwość dla okolicznych mieszkańców, która powodować może konflikty społeczne. Z uwagi jednak na fakt, iż przeważającymi wiatrami na terenie gminy Skoki są wiatry zachodnie, a najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w kierunkach: północnym oraz wschodnim, oddziaływanie to może zostać zminimalizowane. W „Kodeksie przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” jako jedną z metod ograniczających rozprzestrzenianie uciążliwości zapachowej określono stosowanie barier technicznych, takich jak np. nasadzanie roślinności, w tym roślinności średnio i wysokopiennej. Poza tym w kwestii nawożenia wskazano aby m.in.: nawozy organiczne zostały wymieszane z glebą (przyorane) najlepiej w ciągu kilku godzin i nie później niż w okresie 1 doby od wywiezienia na pole, nawozy były równomiernie rozmieszczone na całej powierzchni pola lub użytku zielonego czy stosowane nawozy były na nieobsianą glebę, najlepiej w okresie wczesnej wiosny.

Należy w szczególności monitorować generowany przez tą zabudowę hałas w zakresie przekraczania dopuszczalnych norm, z uwzględnieniem obecności w rejonie obiektów, które podlegają ochronie akustycznej. Bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy

charakter, może mieć również uciążliwość akustyczna związana z budową nowych obiektów budowlanych (budynków i budowli w tym dróg), oraz budową sieci infrastruktury technicznej.

W celu uniknięcia przekroczeń wartości dopuszczalnych związanych z funkcjonowaniem projektowanej zabudowy w projekcie uchwały, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych i technologicznych, ustalono stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi. Przyjęta przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwała nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw reguluje kwestie zaopatrzenia w ciepło. Zgodnie z §1 powyższej uchwały celem zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko, na obszarze województwa wielkopolskiego, z wyłączeniem miasta Poznania oraz Miasta Kalisza, wprowadza się ograniczenia i zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, określone niniejszą uchwałą. W powyższej uchwale zawarto przede wszystkim zakazy dotyczące stosowania poszczególnych paliw oraz dopuszczenia eksploatacji instalacji spełniających warunki określone uchwałą.

W uchwale projektu planu wprowadzono zapisy regulujące sposób odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych oraz wód opadowych i roztopowych, minimalizujące ewentualne negatywne oddziaływanie.

Wprowadzone w projekcie planu tereny podlegają ochronie akustycznej.

Zgodnie z ustaleniami planu w zakresie ochrony przed hałasem:

- a) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z zielenią, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN/Z, 2MN/Z – kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- b) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN/U, 5MN/U, 6MN/U, 7MN/U, 8MN/U, 9MN/U, 10MN/U, 11MN/U, 12MN/U, 13MN/U, 14MN/U, 15MN/U – kwalifikowane są jako tereny mieszkaniowo-usługowe, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- c) tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich, oznaczone na rysunku planu symbolami 1RM, 2RM – kwalifikowane są jako tereny zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- d) teren sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej, oznaczony na rysunku planu symbolem US/ZP – kwalifikowany jest jako teren rekreacyjno-wypoczynkowy, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Przepisami regulującymi powyższą kwestię jest Ustawa Prawo ochrony środowiska oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Bezpośrednio przy wschodniej granicy obszaru opracowania zlokalizowana jest droga wojewódzka nr 196, która zgodnie z ustaleniami Ustawy Prawo ochrony środowiska nie została zidentyfikowana jako główna droga, dla której konieczne jest opracowanie map akustycznych oraz programu ochrony środowiska przed hałasem. Nie oznacza to jednak, że generowany przez poruszające się po tej drodze pojazdy hałas nie ma żadnego wpływu na tereny objęte miejscowym planem. Dlatego w zapisach projektu planu zawarto dopuszczenie stosowania środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych

zmniejszających uciążliwości, w tym akustyczne, w celu zachowania poziomów określonych w przepisach odrębnych. Do środków technicznych służących redukcji hałasu należą m.in. ekrany akustyczne, wały ziemne, zieleń izolacyjna oraz ciche nawierzchnie dróg. Do środków technologicznych należą natomiast stosowanie odpowiedniej izolacyjności ścian i okien w pobliżu źródła hałasu, odpowiednie rozmieszczenie pomieszczeń w lokalach mieszkalnych, eliminowanie czynników zwiększających hałas np. dużych powierzchni odbijających fale dźwięków, odpowiednia lokalizacja budynków względem źródła hałasu. Do organizacyjnych: zmniejszenie rzeczywistej prędkości ruchu, ograniczenie ruchu pojazdów ciężkich, upłynnienie ruchu. Skuteczność w osiągnięciu odpowiednich poziomów hałasu otrzymuje się najczęściej przy zastosowaniu kilku metod.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na obszary objęte planem ze względu na uwzględnienie pasów technologicznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia przebiegających w granicach opracowania planu. W projekcie planu ustalono „uwzględnienie w pasie technologicznym linii elektroenergetycznych średniego napięcia, zgodnie z rysunkiem planu, ograniczeń w zagospodarowaniu i zabudowie terenu wynikających z jej przebiegu, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Przy jednoczesnym zastrzeżeniu, iż „w przypadku przebudowy na kablową linii elektroenergetycznej średniego napięcia przestaje obowiązywać określony dla niej pas technologiczny”. Szerokość pasa technologicznego wynika z natężenia poziomu pola elektromagnetycznego w środowisku. Dopuszczalne poziomy określa Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. poz. 2448). Na tej podstawie zarządca sieci w odniesieniu również do istniejącego zagospodarowania terenu wyznacza pas technologiczny linii elektroenergetycznej, w którym obowiązuje zakaz realizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W przypadku kolizji planowanego zagospodarowania, w tym m.in. nasadzeń drzew, z istniejącymi bądź projektowanymi sieciami infrastruktury technicznej musi zostać uwzględnione stanowisko poszczególnych gestorów odpowiednich sieci.

Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

7.3. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Z uwagi na rodzaj istniejącego zagospodarowania oraz projektowane funkcje, które zapewniają ochronę terenów wód powierzchniowych śródlądowych, gruntów leśnych oraz łąk i pastwisk trwałych, a także wprowadzają nową zabudowę w zakresie zgodnym ze Studium, skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wpłyną negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne. Teren nie leży w zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Obszar objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem głównego zbiornika wód podziemnych. W granicach planu zlokalizowana jest strefa ochrony pośredniej ujęcia wody w miejscowości Roszkówko oraz granice obszarów o udokumentowanych zasobach dyspozycyjnych. Zgodnie z treścią decyzji Wojewody Poznańskiego z dnia 9 maja 1971 r., (nr OS-IV-6210-18-47-20/97), orzekającej udzielenie Zarządowi Miasta i Gminy Skoki, reprezentowanemu przez Pana Burmistrza, pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody podziemnej, eksploatację urządzeń wodnych,

odprowadzanie wód popłucznych, ustanowienie obszaru strefy ochronnej ujęcia w m. Roszkówko w gminie Skoki, dla strefy ochrony pośredniej ujęcia ustalono m.in. ograniczenia i zakazy:

- wprowadzanie ścieków do ziemi i wód powierzchniowych,
- lokalizacja wysypisk śmieci i wylewisk odpadów komunalnych,
- lokalizacja ferm hodowli zwierząt,
- zakładanie cmentarzy i grzebanie zwierząt,
- lokalizowanie stacji paliw, zbiorników i rurociągów do magazynowania i transportu substancji ropopochodnych,
- przechowywanie i składowanie substancji promieniotwórczych i innych substancji chemicznych, budowa hurtowni chemicznych,
- lokalizowanie zakładów przemysłowych,
- podejmowanie nowych zakładów użyteczności publicznej bez wykonywania uprzednio sieci kanalizacyjnej,
- wykonywania odwodnień budowlanych bez zgody właściciela ujęcia i opracowania dokumentacji hydrogeologicznej dotyczącej wpływu odwodnienia na wody podziemne,
- budowa myjni samochodowych, zakładów napraw i obsługi samochodów,
- urządzenie parkingów, mycie pojazdów mechanicznych,
- wydobywanie żwiru, piasku i innych kopalin,
- wykonywanie wierceń z wyjątkiem służących do uzyskania wody dla potrzeb picia,
- budowa osiedli mieszkaniowych bez uprzedniego wykonania sieci kanalizacyjnej,
- budowa dróg publicznych o dużym natężeniu ruchu i torów kolejowych, lokalizowanie tuneli foliowych, prowadzenie intensywnych upraw ogrodnich,
- wykonanie nowego drenowania.

Znaczną część planu zlokalizowanego w tej strefie przeznaczono pod tereny leśne, zieleni oraz rolnicze.

Dla ochrony oraz prawidłowego funkcjonowania wód podziemnych i powierzchniowych w zapisach projektu planu uwzględniono wytyczne Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu.

Na obszarze opracowania występują ciek naturalne (m.in. ciek wodny o nazwie Kanał Roszkowo-Popowo, który przebiega od północnego-wschodu w kierunku południowym) oraz rowy melioracyjne. Na ich obszarze ustalono zachowanie istniejących rowów i cieków naturalnych, zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, a także zakaz skanalizowania istniejących rowów i cieków naturalnych.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia (PLRW60002418667). W zlewni tej występuje presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tę presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożenie działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2021. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie systemu gospodarki ściekowej, kontrola użytkowników prywatnych i przedsiębiorstw, a także realizacja Krajowego programu oczyszczania ścieków

komunalnych. Założenia planu powinny wspomóc pomniejszenie presji komunalnej w zlewni JCWP Mała Welnia od Dopł. z Rejowca do ujścia

Ochrona wód podziemnych musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu. Źródłem potencjalnych zanieczyszczeń mogą być istniejące kurniki, w których nieprawidłowe magazynowanie odpadów (odchody, zużyta ściółka) może powodować przedostawanie się do gruntu odcieków mogących skażić glebę oraz wody gruntowe oraz tereny, dla których dopuszczono lokalizację zabudowy. Konieczne jest zatem prawidłowe przestrzeganie zapisów zawartych w projekcie planu, w których ustalono:

- w zakresie odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych:
 - odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej, nie naruszając interesu osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Konieczność ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej określona jest w przepisach odrębnych, w tym w Ustawie o nawozach i nawożeniu z dnia 10 lipca 2007 r. oraz Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”. W w/w Rozporządzeniu określono odległości, w jakich nie stosuje się nawozów w pobliżu wód powierzchniowych, co dodatkowo zwiększa ochronę wód gruntowych zlokalizowanych w granicach planu. Powyższe prezentuje tabela 4.

Tab. 4 Odległości, w jakich nie stosuje się nawozów w pobliżu wód powierzchniowych

Na gruntach rolnych od brzegu:				
Rodzaj nawozu	jezior i zbiorników wodnych o powierzchni do 50 ha	cieków naturalnych	rowów z wyłączeniem rowów o szerokości do 5 m liczonej na górnej krawędzi brzegu rowu	kanalów
Nawozy z wyłączeniem gnojowicy	5 m	5 m	5 m	5 m
Gnojowica	10 m	10 m	10 m	10 m
Na gruntach rolnych od:				
Rodzaj nawozu	brzegu jezior i zbiorników wodnych o powierzchni powyżej 50 ha	ujęć wody, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.)		obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego
Wszystkie rodzaje nawozów	20 m	20 m		20

Źródło: „Program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”

Zgodnie z §28 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim odpowiadają budynki i ich usytuowanie działka budowlana, na której sytuowane są budynki powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzanie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z §8 ww. rozporządzenia przez budynki niskie rozumie się budynki do 12 m nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych łącznie. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika. Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne itd.).

Jednocześnie zgodnie z §17 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311) *„wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: 1) terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych (...), a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.*

Ponadto zgodnie z §26 ust 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowania W razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Ewentualna nieszczelność zbiorników bezodpływowych może przyczynić się do zanieczyszczenia zarówno wód podziemnych, jak i gleby, a za jej pośrednictwem również wód powierzchniowych.

Dla zabezpieczenia środowiska wodnego przed zanieczyszczeniem istotne jest, aby zbiorniki bezodpływowe były szczelne. Nieszczelne zbiorniki mogą stanowić duże zagrożenie dla jakości środowiska gruntowo-wodnego. Zagrożone jest również bezpieczeństwo sanitarne wody pitnej. Zaleca się prowadzenie ich ewidencji, monitorowanie i wdrażanie harmonogramu wywozu nieczystości płynnych.

Realizacja zabudowy w obszarze analizowanym, w tym również możliwość realizacji

kondygnacji podziemnej, spowoduje przekształcenie naturalnego układu warstw powierzchniowych gruntu w części jeszcze niezabudowanej – wytworzą się grunty antropogeniczne. W wyniku trwałego uszczelnienia powierzchni zurbanizowanych naturalne właściwości gleb ulegną modyfikacji. Realizacja zabudowy przyczyni się do zwiększenia spływu powierzchniowego i może wpłynąć na zasoby pierwszego poziomu wód gruntowych. W trakcie wykonywania robót budowlanych zaleca się monitorowanie poziomu wód.

Ze względu na istniejące uwarunkowania wodne na analizowanym terenie w zapisach planu dopuszczono stosowanie urządzeń wodnych, z wyłączeniem stawów przeznaczonych do oczyszczania ścieków, zgodnie z przepisami odrębnymi. Przepisami odrębnymi regulującymi tę kwestię są zapisy Ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. Do urządzeń wodnych, możliwych do zrealizowania w obszarze analizowanym, zaliczyć można m.in.: pomosty, stawy rybne lub urządzenia służące do chowu ryb lub innych organizmów wodnych w wodach powierzchniowych. Należy jednak podkreślić, iż dozwolone stawy rybne nie stanowią obciążenia dla środowiska. Jedynie w przypadku intensywnego chowu ryb oraz obfitego dokarmiania paszami przemysłowymi może dochodzić do zwiększania substancji biogenych w wodach stawu, co skutkować może negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Warto zaznaczyć, że zgodnie z § 3. ust. 1, pkt 106) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, chów lub hodowla ryb w stawach typu: karpiowego, jeżeli produkcja ryb będzie większa niż 4 t z 1 ha powierzchni użytkowej stawu oraz pstrągowego, jeżeli produkcja ryb będzie większa niż 1 t przy poborze 1 l wody na sekundę w miejscu ujęcia wody, zaliczane są do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z ustaleniami planu ich realizacja jest zakazana, zatem ograniczono możliwość intensywnego chowu ryb. W związku z tym nie prognozuje się negatywnego wpływu urządzeń wodnych na środowisko gruntowo-wodne.

Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zasoby wód podziemnych i powierzchniowych ze względu na uwzględnienie wymogów ochrony wód i celów środowiskowych dla nich ustanowionych. W projekcie planu ustalono „ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Przepisami odrębnymi są w tym przypadku zapisy m.in. Ustawy Prawo Wodne, Ustawy Prawo ochrony środowiska, Ustawy o nawozach i nawożeniu czy „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie będzie miała wpływu na nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, zatwierdzonym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r., gdyż odbywa się w oparciu o przepisy odrębne uwzględniające te cele środowiskowe. W celu zminimalizowania oddziaływania na zasoby ilościowe wód podziemnych zaleca się, aby wprowadzane technologie cechowała wodooszczędność.

Można przyjąć, że realizacja założeń projektu planu nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko wodne. W związku z powyższym uznaje się, że przyjęte zapisy są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych w świetle obowiązujących przepisów. Istotne jest jednak prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, w szczególności w zakresie szczelności zbiorników bezodpływowych i zagospodarowanie odpadów.

7.4. Wpływ na klimat i powietrze

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na ocieplenie się klimatu,

zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzenie nowej zabudowy przyczyni się do zmniejszenia powierzchni terenów użytkowanych rolniczo na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości migracyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi.

Zgodnie z zapisami „Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” głównym celem jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel ten zostanie osiągnięty m.in. poprzez realizację celów szczegółowych i wskazanych w ramach tych celów kierunków działań. Do celów szczegółowych należą m.in.:

- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska,
- skuteczna adaptacja do zmian klimatu w obszarach wiejskich,
- rozwój transportu w warunkach zmian klimatu,
- zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu,
- stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu,
- kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu.

Zgodnie ze wspomnianą Strategią wśród kluczowych działań o charakterze horyzontalnym, które powinny być realizowane we wszystkich województwach jest planowanie przestrzenne na poziomie regionalnym i lokalnym z uwzględnieniem zmian klimatu i adaptacji.

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości mitygacyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Funkcje wprowadzone w projekcie planu mogą mieć niewielki wpływ na kształtowanie mikroklimatu. Możliwy jest niewielki wzrost temperatury powietrza związany ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Zabudowa i infrastruktura komunikacyjna silniej się nagrzewają od terenów jeszcze niezagospodarowanych. Ponadto w okresie grzewczym budynki oddają część ciepła na zewnątrz. W sąsiedztwie obszaru opracowania występują grunty rolne, które neutralizują negatywne oddziaływanie zabudowy na mikroklimat. Ponadto w projekcie planu zachowano istniejące tereny leśne oraz treny zieleni, które dodatkowo będą neutralizować skutki oddziaływania zabudowy na klimat.

Źródłem potencjalnego zanieczyszczenia powietrza i ewentualnego negatywnego wpływu na tereny sąsiednie są kurniki zlokalizowane w południowo-wschodniej części obszaru opracowania, które są potencjalnym producentem znacznej emisji szkodliwych gazów takich jak amoniak, siarkowodor czy dwutlenek węgla. Jednakże przy zapewnieniu właściwych warunków sanitarno-wentylacyjnych emisja tych zanieczyszczeń może być w znacznym stopniu ograniczona lub całkowicie wyeliminowana.

Na obszarze opracowania planu nie wyznacza się nowych terenów przemysłowych gdzie mogłyby powstać przedsiębiorstwa emitujące znaczne zanieczyszczenia do atmosfery, co powodowałoby uciążliwości dla sąsiadujących terenów. Dodatkowo w planie w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych i technologicznych ustalono, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami

odrębnymi. Przepisami regulującymi powyższe kwestie jest uchwała nr XXXIX/941/17 sejmiku województwa wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Źródłem zanieczyszczenia powietrza na etapie budowy w czasie realizacji robót budowlanych będzie praca silników: urządzeń budowlanych, sprzętu oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy oraz prace spawalnicze. Należy podkreślić, iż przy odpowiednim harmonogramie prac budowlanych i staranności ich wykonania faza budowy nie będzie stanowić zagrożenia dla powietrza atmosferycznego. Emisja zanieczyszczeń będzie miała charakter emisji nieorganizowanej o niedużym zasięgu oraz będzie występować okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający.

Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na klimat i powietrze (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

7.5. Wpływ na powierzchnię ziemi

W związku z planowanym w projekcie planu przeznaczeniem na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z zielenią, usługowej, zagrodowej oraz terenów sportu i rekreacji wraz z zielenią, zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednie oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Należy jednak podkreślić, że obszar ten jest jedynie częścią na tle większych istniejących terenów leśnych i rolniczych, gdzie intensywność zmian dotycząca powierzchni ziemi będzie znacznie mniejsza. Niemniej jednak planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych oraz budowy sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej. Nie będzie to jednak miało większego wpływu na gospodarowanie przestrzenią rolniczą na terenie gminy. Dla nowo projektowanej zabudowy określono wymagany wskaźnik intensywności zabudowy oraz minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego. Dzięki zapisom dotyczącym podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, skutki realizacji planu nie spowodują zanieczyszczenia powierzchni ziemi.

Obszar nie jest ujęty w rejestrze terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których te ruchy występują. Z uwagi na ukształtowanie terenów przeznaczonych do zabudowy oraz ich charakter wpływ realizacji założeń projektu planu nie będzie znaczący. Bezpośrednie skutki przekształcające powierzchnię ziemi w okresie realizacji planowanej zabudowy będą pod względem obszarowym ograniczone wyłącznie do terenu inwestycji. Zasięg oddziaływania będzie zatem miejscowy, nie wykraczający poza teren prowadzonych prac. Czas oddziaływania, a więc czas prowadzenia prac budowlanych należy uznać za krótkookresowy, jednakże skutki bezpośredniego wpływu na powierzchnię ziemi będą miały charakter trwały.

W kontekście wpływu projektu planu na powierzchnię ziemi, potencjalnym źródłem zagrożenia może być niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

7.6. Wpływ na krajobraz

Według Europejskiej Konwencji Krajobrazowej (2000) krajobraz jest to znaczny obszar, postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i/lub ludzkich.

Obszar objęty planem położony jest w miejscowości Roszkówko, w sąsiedztwie obszarów leśnych i rolniczych z enklawami zabudowań. Zapisy projektu planu pozwolą we właściwy sposób kształtować strefę wizualno-krajobrazową pozostawiając przestrzeń otwartą oraz leśną bez możliwości zabudowy. Uchwalenie przedmiotowego planu ochroni krajobraz leśny oraz część krajobrazu rolniczego przed niekontrolowanym zabudowaniem na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy. Z uwagi na charakter planu, w przypadku jego realizacji nastąpi zmiana istniejącego krajobrazu, szczególnie we wschodniej części w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 196, ze względu na przeznaczenie części planu pod tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej oraz tereny zabudowy usługowej.

Dzięki wprowadzonym w projekcie uchwały ograniczeniom związanymi z gabarytami nowej zabudowy, usytuowaniem budynków, określenia intensywności zabudowy i powierzchni terenów biologicznie czynnych, prognozuje się powstanie harmonijnej przestrzeni. Nie prognozuje się powstania elementów dysharmonizujących, ze względu na ustalenie maksymalnej wysokości zabudowy, zgodnej z istniejącą zabudową zlokalizowaną w granicach opracowania planu.

Wprowadzenie proponowanych przeznaczeń terenów ma swoje uzasadnienie z uwagi na zlokalizowaną już w pobliżu dróg gminnych i drogi wojewódzkiej zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, mieszkaniowo-usługową oraz usługową. Zmiany w zagospodarowaniu uwzględniają uwarunkowania wynikające z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (ustalenia Studium, analiza urbanistyczna oraz fotograficzna) można przyjąć, że nie nastąpi degradacja krajobrazu, lecz jego jakościowa zmiana.

7.7. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych elementów.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie ma zewidencjonowanych złóż kopalin, dlatego skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie.

Planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych, a także realizacji sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej. Wpływ na zasoby naturalne może być również związany z prowadzeniem działalności rolniczej na przedmiotowych terenach.

7.8. Wpływ na zabytki

W zapisach projektu planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej uwzględniono występowanie stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków. Ustalono nakaz prowadzenia badań archeologicznych w trakcie prac ziemnych przy realizacji

inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu.

7.9. Wpływ na dobra materialne

Należące w stosunku do nowych obiektów wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne powinny pozwolić na uzyskanie harmonijnej przestrzeni. Dodatkowo, przy zachowaniu zapisów odnośnie kształtowania ładu przestrzennego, a także obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy.

8. WPŁYW NA CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA DOKUMENTU

W wyniku analizy zapisów w odniesieniu do środowiska przyrodniczo-kulturowego stwierdzono, że projekt miejscowego planu odpowiada celom ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym). Wśród głównych celów odnoszących się do problematyki ochrony środowiska, ustanowionych przez Unię Europejską można wyróżnić m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczeń na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska.

W protokołach do Konwencji Narodów Zjednoczonych zapisane zostały główne cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym. Są to m.in.:

- a) Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979. Głównym jej celem jest powstrzymanie przemieszczania się szkodliwych zanieczyszczeń na dalekie odległości.

W zapisach projektu uchwały nie zakazano lokalizacji mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o odnawialnych źródłach energii, dlatego też zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację wspomnianych mikroinstalacji m.in. do celów grzewczych;

- b) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian Klimatu, Rio de Janeiro 1992 r. oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian Klimatu, Kioto 1997 r. Celem ochrony jest w niej głównie powstrzymanie niekorzystnych zmian klimatycznych.

W projekcie planu został on uwzględniony poprzez wprowadzenie zapisów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych i technologicznych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi.

W projekcie planu zawarte zostały cele przedstawione w poniższych dokumentach:

- a) Strategia Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Obejmuje trzy wzajemnie ze sobą powiązane priorytety:
 - rozwój inteligentny, rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacji,
 - rozwój zrównoważony: wspieranie gospodarki efektywniej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej,

- rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu: wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną.
W projekcie planu zostały zawarte ustalenia, które zgodne są z wyznaczonymi priorytetami m.in. w zakresie ochrony środowiska.

b) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, która zakłada:

- dążenie do większej ochrony i poprawy stanu środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne przedsięwzięcia służące stopniowemu ograniczaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz zaprzestaniu lub stopniowemu eliminowaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych,
- zapewnianie stopniowego ograniczenia zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganiu ich dalszemu zanieczyszczaniu,
- dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy.

Projekt planu zakłada docelowe zapewnienie pełnego uzbrojenia terenu, w tym z sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, w zakresie odprowadzenia wód opadowych oraz roztopowych ustalono odprowadzanie tych wód, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej, nie naruszając interesu osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi.

c) Siódmy Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego do roku 2020 „Dobrze żyć w granicach naszej planety” wprowadzony decyzją nr 1386/2013/EU i Rady z 20 listopada 2013 r, którego głównymi priorytetami są:

przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną.

W zapisach projektu uchwały nie zakazano lokalizacji mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o odnawialnych źródłach energii, dlatego też zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację wspomnianych mikroinstalacji m.in. do celów grzewczych i technologicznych, wprowadzono również zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego oraz z dopuszczeniem lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie: lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 4 ha (przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego, w celu realizacji przedsięwzięcia) oraz gospodarowania wodą w rolnictwie,

- Ochrona przyrody i różnorodności biologicznej

W projekcie planu dla terenów zabudowy określono minimalne wartości powierzchni terenu biologicznie czynnego;

- Zrównoważone wykorzystanie i gospodarka zasobami naturalnymi i odpadami

W zakresie zagospodarowania odpadów wprowadzono nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów w sposób zgodny z przepisami odrębnymi. Przepisami regulującymi powyższą kwestię są m.in. Ustawa z dnia 4 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz Uchwała nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. w sprawie Krajowego planu gospodarki odpadami 2022;

d) Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 tzw. SPA2020.

Łagodzenie skutków zmian klimatu i ich czynników antropogenicznych, w tym m.in. łagodzenia skutków miejskiej wyspy ciepła w okresie wysokich temperatur powietrza, zanieczyszczenia, wodnej i wietrznej erozji gruntu, łagodzenie skutków intensyfikacji opadów poprzez:

- zapewnienie efektywnej wentylacji miast poprzez wprowadzanie korytarzy i zielonych pierścieni wokół miast z kontynuacją w strefie pozamiejskiej, w szczególności terenów leśnych,
- zapobieganie podtopieniom i powodziom poprzez zwiększenie wyposażenia w sprawny system odwodnienia i ochronę przed zabudową obszarów pochłaniających nadmiar wody, opóźniających odpływ/spowalniających przepływ i retencjonujących ją, jak: poldery, suche zbiorniki wodne, tereny zielone i grunty o dużej pojemności wodnej (głównie torfy, mursze),
- zmniejszenie negatywnego oddziaływania niedoborów wody (suszy) poprzez zmniejszanie zużycia wody, m.in. wodochłonności produkcji, wprowadzanie mechanizmów finansowych sprzyjających oszczędności wody a także uszczelnienie systemów wodociągowych w celu ograniczenia strat w sieci.

W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące powierzchni biologicznie czynnej, intensywności zabudowy, zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

e) Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego, który w kwestiach przyrodniczych za cel stawia: poprawę stanu środowiska, zachowanie bioróżnorodności oraz zapobieganie degradacji środowiska naturalnego, wspieranie kompleksowych projektów z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego (ekosystemów) na obszarach chronionych oraz zachowanie bioróżnorodności, gdzie wspierane będą działania mające na celu zachowanie zagrożonych wyginięciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów oraz przywracania drożności korytarzy ekologicznych, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie sieci Natura 2000, a także kształtowanie postaw społecznych sprzyjających ochronie środowiska.

Założenia te mają odniesienie w zapisach planu mających za cel ochronę walorów środowiska.

9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAWCZYCH I KOMPENSACYJNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU W SZCZEGÓŁOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest poza obszarami objętymi ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: specjalny obszar ochrony Natura 2000 Buczyna w Długiej Goślinie PLH300056 znajdujący się w odległości ok. 11 km oraz obszar specjalnej ochrony Natura 2000 Dolina Małej Węły pod Kiszkowem PLB300006 zlokalizowany w odległości ok. 11,5 km. Najbliżej położonym obszarem chronionego krajobrazu jest Dolina Węły i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka zlokalizowana w odległości ok. 3 km. W związku z tym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ich cele i przedmiot ochrony. Nie przewiduje się kompensacji przyrodniczej negatywnych oddziaływań. W takiej sytuacji prognoza nie przedstawia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań

na środowisko, mogących być rezultatem realizacji zapisów planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.

Niemniej jednak, aby zapobiec negatywnym oddziaływaniom na środowisko w zapisach projektu planu wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na obszar Natura 2000:

- w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych i technologicznych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi - zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie ewentualnego negatywnego wpływu przyszłej zabudowy,
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego oraz z dopuszczeniem lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie: lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 4 ha (przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego, w celu realizacji przedsięwzięcia) oraz gospodarowania wodą w rolnictwie - będzie to miało istotny wpływ na zachowanie norm jakości środowiska określonych w odpowiednich przepisach prawa;
- podłączenie do sieci infrastruktury technicznej – zachowanie jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenie opracowania oraz ilości i jakości wód podziemnych.

Ponadto ochrona wód powinna być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu.

10. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000

Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Według ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają interesy wszystkich stron, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt planu opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu planu. Ponadto ustalenia planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że już na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

Alternatywnym rozwiązaniem może być w tym wypadku – brak realizacji inwestycji, brak uchwalenia planu. W związku z lokalizacją na obszarze planu terenu, który zabudowany został za pośrednictwem decyzji o warunkach zabudowy, kurnikami (oznaczony na rysunku

planu symbolem 2RM) w przypadku niekontrolowanego dalszego rozwoju zabudowy na podstawie wydawanych warunków zabudowy mogłoby dojść do powstania konfliktów społecznych i przestrzennych. Zabudowie mogłyby także ulec tereny rolnicze i leśne, gdyż decyzje o warunkach zabudowy nie muszą uwzględniać ustaleń zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym niepokojąca byłaby sytuacja zabudowy terenów (także sposób chaotyczny i nieuporządkowany), mogąca w negatywny sposób wpływać na środowisko.

Ocenia się, że przyjęta lokalizacja uwzględnia cele, przedmiot ochrony i integralność ustanowionych na terenie gminy Skoki obszarów chronionych.

11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko jest częścią strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Sporządza się ją na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o ocenie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga m.in. projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy wyznaczający ramy dla późniejszych realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z art. 46 ust. 2 ustawy o ocenie przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w ust. 1 ustawy.

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Roszkówko, którego zakres został określony w Uchwale Nr XV/125/2020 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Roszkówko. Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obszar objęty planem obejmuje powierzchnię około 198 ha. W granicach obszaru objętego planem aktualnie nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W najbliższym sąsiedztwie przedmiotowego terenu obowiązują ustalenia jednego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Uchwała nr XII/92/2019 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wokół dworca w Skokach i wzdłuż fragmentu linii kolejowej nr 356 w Roszkowie) zlokalizowanego na wschód od granic opracowania. W odległości ok. 1,1 km od południowej granicy planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (Uchwała nr XXI/165/2000 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 12 grudnia 2000 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej w Rościnie – działka 161/1).

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko przebiegała równocześnie z opracowywaniem projektu miejscowego planu. Wpierw dokonano wizji terenowej oraz analizy istniejących materiałów charakteryzujących obszar opracowania jak również jego stan środowiska.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest m.in.:

- wyznaczenie nowych funkcji dla terenu objętego planem, przy jednoczesnej ochronie interesów publicznych i lokalnych;
- określenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenów;
- ustalenie zasad obsługi komunikacyjnej.

Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu

o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub innych dostępnych źródeł należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Analizę skutków realizacji postanowień projektu planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Najistotniejsza z punktu widzenia projektowanego dokumentu jest kontrola stanu powietrza atmosferycznego oraz kontrola stanu jakościowego wód podziemnych.

Obszar objęty planem położony jest w południowej części powiatu wągrowieckiego (w odległości ok. 170 km od najbliższej granicy państwa), więc nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań.

Według regionalizacji fizycznogeograficznej Polski Kondrackiego (1994) gmina Skoki należy do podprovincji Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie oraz mezoregionów Pojezierze Gnieźnieńskie i Pojezierze Chodzieskie. Biorąc pod uwagę geobotaniczny podział Polski według Matuszkiewicza (1993) gmina Skoki należy do działu Brandenbursko-Wielkopolskiego, częściowo do krainy Notecko-Lubuskiej, okręgu Poznańskiego oraz podokręgów Goślińskiego i Zieloneckiego, a częściowo do krainy Środkowowielkopolskiej, okręgu Pojezierza Gnieźnieńskiego oraz podokręgów Wągrowieckiego i Kleckiego. Zgodnie z Programem Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Skoki na lata 2017-2020, gmina Skoki zajmuje obszar 19 852 ha, z czego miasto Skoki zajmuje 1 120 ha. Gmina leży w południowej części powiatu wągrowieckiego i od północy graniczy z gminami Rogoźno (powiat obornicki) oraz Wągrowiec i Mieścisko (powiat wągrowiecki), od wschodu z gminą Kłecko (powiat gnieźnieński), od południa z gminą Kiszkowo (powiat gnieźnieński), a od zachodu z gminą Murowana Goślina (powiat poznański). Przez obszar Gminy nie przebiega żadna droga krajowa. Na terenie gminy Skoki zlokalizowane są dwie drogi wojewódzkie: nr 196 i nr 197 oraz linia kolejowa nr 356 relacji Poznań Wschód – Bydgoszcz Główna, a także nieczynna linia kolejowa nr 385 łącząca stację Janowiec Wielkopolski ze stacją Skoki.

Klimat gminy Skoki znajduje się pod przeważającymi wpływami mas powietrza polarno-morskiego napływającego znad Atlantyku oraz polarno-kontynentalnego znad Europy Wschodniej i Azji. Według regionalizacji rolniczo-klimatycznej R. Gumińskiego gmina Skoki położona jest w obrębie Dzielnicy Środkowej (VII).

Oдноśnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do uchwały *Prawo ochrony środowiska* obszar gminy Skoki przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza aglomeracją poznańską i miastem Kalisz. Pełna ocena stanu czystości powietrza obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM 10, pył PM 2,5, ozon i tlenek węgla.

W rocznej ocenie za rok 2019 rok w województwie wielkopolskim, w klasyfikacji podstawowej wykonanej pod kątem ochrony zdrowia stwierdzono przekroczenia norm (klasa C) w zakresie pyłu PM10 i benzo(a)piranu dla strefy aglomeracja poznańska i strefy wielkopolskiej. W klasyfikacji dodatkowej dla pyłu PM2,5 klasę C1 przypisano strefie wielkopolskiej, natomiast strefy aglomeracja poznańska i miasto Kalisz sklasyfikowano w klasie A1. Dla ozonu w klasyfikacji dodatkowej wszystkie strefy, w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego, uzyskały klasę D2.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym

jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. W przypadku zanieczyszczeń dwutlenkiem siarki i tlenków azotu zakwalifikowano ją do klasy A, a w przypadku ozonu strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C. W klasyfikacji dodatkowej dla ozonu z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Skoki może być lepszy od przydzielonych klas.

Na terenie gminy Skoki, zgodnie z „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi”, zlokalizowano jedno osuwisko w miejscowości Potrzebanowo oraz dwa tereny zagrożone ruchami masowymi (w miejscowości Budziszewice oraz mieście Skoki). Występują również złoża kopalin pospolitych – kruszywa naturalnego (piasków i żwirów) oraz złoża torfu.

Obszar gminy położony jest w zlewni rzeki Małej Wełny, która jest głównym ciekim przepływającym przez teren gminy. Mała Wełna jest lewym dopływem rzeki Wełna i na obszarze gminy przebiega na długości ok. 25 km. Na terenie gminy jej podstawowymi dopływami są: Kanał Roszkowo-Popowo, Kanał Dzwonowski oraz Kanał Płaskowo-Pomarzany. Większość z tych cieków zasilana jest przez wody z rowów melioracyjnych oraz sieci drenarskich znajdujących się na polach uprawnych. Na terenie gminy Skoki występuje 12 zbiorników jeziornych, spośród których dominują jeziora rynnowe pochodzenia lodowcowego. Zgodnie z mapą hydrograficzną podłoże na terenach zurbanizowanych stanowią przeważnie grunty o słabej i zróżnicowanej przepuszczalności. W centralnej części gminy przeważają piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności. Głównie wzdłuż cieków wodnych oraz w północnej części gminy zlokalizowane są grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności. We wschodniej zaś części przeważają gliny i pyły o słabej przepuszczalności. Zgodnie z Aktualizacją planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza gmina Skoki położona jest w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 42. Zgodnie z danymi podanymi w Statystycznym Vademecum Samorządowca 2018, powierzchnia lasów ogółem w gminie Skoki wynosi 7088 ha, a wskaźnik lesistości wynosi 35,7% (stan na rok 2018). Na terenie gminy Skoki znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

- a) Park Krajobrazowy „Puszcza Zielonka” wraz z otuliną,
- b) Obszar Natura 2000 „Stawy Kiszewskie” [PLH 300050]
- c) Użytek ekologiczny „Uroczysko Pomarzanki
- d) Użytek ekologiczny „Uroczysko Smolarki”

Ponadto na terenie gminy zlokalizowane są 22 pomniki przyrody, z czego 16 stanowią pojedyncze drzewa (w większości są to dęby szypułkowe), 5 stanowią aleje lub grupy drzew oraz 1 pomnik stanowi głaz narzutowy (gnejs). Bezpośrednio przy zachodniej granicy gminy zlokalizowany jest Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko – Wągrowiecka”, który powstał na podstawie uchwały nr IX/56/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 roku w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie pilskim. Zajmuje on powierzchnię 22 640 ha.

Obszar projektu planu zlokalizowany jest w miejscowości Roszkówko, która znajduje się w odległości około 2,5 km w kierunku północnym od miasta Skoki. Opracowywany teren jest w niewielkiej części przekształcony antropogenicznie – głównie wschodni obszar w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 196. W bliższej odległości od drogi zlokalizowana jest

zabudowa usługowa (myjnia samochodowa, warsztat samochodowy oraz firma „Total Farm”). W dalszej odległości wzdłuż drogi gminnej, biegnącej równolegle do drogi wojewódzkiej, zlokalizowana jest zabudowa: mieszkaniowa jednorodzinna, usługowa oraz zagrodowa, a także kurniki – ferma drobiu. Zabudowa zagrodowa (dwa gospodarstwa) występuje również wzdłuż drogi znajdującej się w południowej części opracowania planu. Wszystkie wspomniane drogi łączą się z drogą wojewódzką nr 196. We wschodniej części opracowania przeważają grunty rolne, a w zachodniej grunty leśne. W granicach projektu planu od północnego-wschodu w stronę Jeziora Rościńskiego (Skockiego) przebiega ciek wodny. W granicach opracowania planu zlokalizowane są linie energetyczne średniego napięcia.

Za wschodnią granicą obszaru opracowania w dalszym sąsiedztwie (za drogą wojewódzką nr 196 oraz linią kolejową nr 356 relacji Poznań Wschód – Bydgoszcz Główna) znajdują się głównie tereny zabudowy mieszkaniowej oraz zagrodowej miejscowości Roszkowo, droga powiatowa nr 1652P, a także grunty rolne oraz leśne. Przy północnej granicy opracowania zlokalizowane są pojedyncze zabudowania – 2 gospodarstwa, a w dalszym sąsiedztwie znajdują się grunty leśne. W kierunku północno-wschodnim od granic opracowania planu znajdują się grunty leśne oraz rolne, a także zabudowa mieszkaniowa, usługowa oraz zagrodowa miejscowości Lechlinek. W pobliżu zachodniej granicy opracowania planu zlokalizowane są pojedyncze budynki mieszkalne oraz gospodarcze otoczone gruntami leśnymi. W dalszym sąsiedztwie zlokalizowane są zabudowania miejscowości Rościnnio. Bezpośrednio przy południowej granicy zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania. W niewielkiej odległości za południową granicą znajduje się Jezioro Rościńskie (Skockie).

Sieci infrastruktury technicznej na obszarze projektu planu, jak i w jego najbliższym sąsiedztwie są słabo rozwinięte. Sieci wodociągowa doprowadzona jest do zabudowań usługowych zlokalizowanych przy drodze wojewódzkiej nr 196 oraz do pojedynczych zabudowań mieszkalnych i zagrodowych usytuowanych przy drodze gminnej. Sieć gazowa doprowadzona jest jedynie do jednego terenu zabudowy usługowej – myjni samochodowej zlokalizowanej przy drodze wojewódzkiej nr 196. Sieci elektroenergetyczna i telekomunikacyjna doprowadzone są w pasach drogowych do istniejącej zabudowy. Na obszarze opracowania nie ma kanalizacji sanitarnej ani deszczowej. W przypadku rozwoju zabudowy wzdłuż wyznaczonych w planie dróg, potrzebne będą dodatkowe nakłady finansowe na wybudowanie brakującej infrastruktury technicznej. Przez obszar opracowania, w południowo-zachodniej części na niewielkim odcinku, przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia, która rozgałęzia się na wysokości działki o nr ewid. 25 w stronę kompleksu leśnego w kierunku północno-zachodnim oraz w kierunku południowo-wschodnim aż do działki o nr ewid. 16/5. Linia ta rozgałęzia się również w kierunku wschodnim, na wysokości działki o nr ewid. 31/13.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia oraz w granicach JCWPd nr 42. Obszar objęty planem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Przez teren opracowania od północnego-wschodu w kierunku południowym przebiega ciek wodny o nazwie Kanał Roszkowo-Popowo. W granicach planu zlokalizowana jest strefa ochrony pośredniej ujęcia wody w miejscowości Roszkówko oraz granice obszarów o udokumentowanych zasobach dyspozycyjnych. Grunty znajdujące się w granicach opracowania nie zostały ujęte w „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” jako tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Na terenie objętym projektem planu nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych / zatwierdzonych przez Starostę Wągrowieckiego. Na terenie

objętym projektem planu nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych/zatwierdzonych przez Starostę Wągrowieckiego. Zgodnie z informacjami zawartymi na mapie hydrograficznej na obszarze objętym opracowaniem występują głównie piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności.

Bezpośrednio przy wschodniej granicy opracowania planu zlokalizowana jest droga wojewódzka nr 196, dla której w 2015 roku, na odcinku między miastami Skoki i Wągrowiec określono średni dobowy ruch pojazdów, który wyniósł 7 812 pojazdów. Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody określone w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: specjalny obszar ochrony Natura 2000 Buczyzna w Długiej Goślinie PLH300056 zlokalizowany w odległości ok. 11,0 km oraz obszar specjalnej ochrony Natura 2000 Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 zlokalizowany w odległości ok. 11,5 km. Najbliżej położonym obszarem chronionego krajobrazu jest Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka zlokalizowana w odległości ok. 3,0 km. W odległości około 1,7 km od południowej granicy obszaru objętego planem, znajduje się stacja telefonii komórkowej.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu na terenie objętym projektem planu istnieje potencjalna możliwość wprowadzenia zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Wobec faktu, iż decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie oraz nie musi uwzględniać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w przypadku braku realizacji planu istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu, poprzez chaotyczne zagospodarowanie bez spójnych, całościowych rozwiązań komunikacyjnych, co generować może konflikty środowiskowe. W wyniku prowadzonych prac budowlanych (budowa budynków, dróg czy prowadzenie sieci infrastruktury technicznej) zostanie przekształcona powierzchnia ziemi oraz usunięta roślinność. Budowa budynków czy dróg wiązać się może także z niwelacją terenu, co będzie miało bezpośredni wpływ na powierzchnię i ukształtowanie gruntów oraz pośredni na spływy wód powierzchniowych i podziemnych. W tym przypadku zmniejszeniu ulegnie również powierzchnia biologicznie czynna terenu, przez co zmniejszone zostaną możliwości infiltracyjne gruntów, co w najgorszym przypadku powodować może występowanie lokalnych podtopień. Na terenie opracowania planu zlokalizowane są grunty leśne, które należy chronić przed zniszczeniem i przeznaczeniem na cele inne niż leśne. W bliskim sąsiedztwie zlokalizowane są tereny rolnicze, usługowe, mieszkaniowe oraz kurniki, które bez regulacji prawnych oraz przy ciągłym rozwoju przestrzennym mogą powodować powstawanie konfliktów zarówno przestrzennych, jak i społecznych. W związku z powyższym zasadne jest wprowadzenie przedmiotowego dokumentu, który umożliwi prawidłowe zagospodarowanie wskazanego terenu minimalizując ryzyko powstania potencjalnych kolizji.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych problemów istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- wymogi ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz cele środowiskowe ustanowione w celu utrzymania dobrego stanów wód zarówno ilościowego jak i jakościowego - zły stan JCWP Mała Wełna od dopływu z Rejewca do ujścia (RW600025186699),
- niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej, ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowanie na obszarze województwa wielkopolskiego przekraczania dopuszczalnego poziomu dla pyłu PM10,
- uwzględnienie problemów rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej, brak kanalizacji sanitarnej i deszczowej,

- prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami.

Przy zachowaniu wymaganej minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego wpływ skutków realizacji planu na różnorodność biologiczną nie będzie znaczący. Zarówno na tereny leśne jak i łąk oraz pastwisk trwałych, a więc obszary o największym zróżnicowaniu gatunków flory oraz miejsca schronienia wielu gatunków zwierząt, projekt planu nie wprowadza nowej zabudowy zachowując ich ochronny charakter. Ponadto w projekcie uchwały wprowadzono nakaz uwzględnienia ograniczeń w zagospodarowaniu i zabudowie terenu wynikających z istniejących gruntów leśnych, oraz nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu istniejącego systemu melioracyjnego w celu zachowania jego drożności i przepustowości oraz zapobiegania naruszenia interesów osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi. Przepisami regulującymi powyższe kwestie jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2019 poz. 1065). Zgodnie z § 271 pkt. 8a Rozporządzenia najmniejsza odległość budynków wymienionych w § 213 Rozporządzenia, wykonanych z elementów nierozprzestrzeniających ognia, niezawierających pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz posiadających klasę odporności pożarowej wyższą niż wymagana zgodnie z § 212 Rozporządzenia, od granicy (konturu) lasu zlokalizowanej na:

1) sąsiedniej działce - wynosi 4 m,

2) działce, na której sytuuje się budynek - nie określa się

- jeżeli teren, na którym znajduje się granica (kontur) lasu, przeznaczony jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną, a w przypadku braku planu miejscowego - grunty leśne są objęte zgodą na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc na podstawie art. 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. poz. 1804) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60, 235, 730 i 1009).

Ponadto zgodnie art. 30 ust 3 i 4 Ustawy o lasach z dnia 28.09.1991 (Dz. U. z 2020 r. poz. 6) w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

- rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego;
- korzystania z otwartego płomienia;
- wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych.

Przepisy powyższego ustępu nie dotyczą działań i czynności związanych z gospodarką leśną pod warunkiem, że czynności te nie stanowią zagrożenia pożarowego.

Nie przeznaczono również terenów pod przemysł, na których mogłyby powstać zakłady negatywnie wpływające na zdrowie mieszkańców.

W celu uniknięcia przekroczeń wartości dopuszczalnych związanych z funkcjonowaniem projektowanej zabudowy określonej w projekcie uchwały, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych i technologicznych, ustalono stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi. Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem

niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

Z uwagi na rodzaj istniejącego zagospodarowania oraz projektowane funkcje, które zapewniają ochronę terenów wód powierzchniowych śródlądowych, gruntów leśnych oraz łąk i pastwisk trwałych, a także wprowadzają nową zabudowę w zakresie zgodnym ze Studium, skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wpłyną negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne. Przyjęte zapisy w uchwale są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych w świetle obowiązujących przepisów. Istotne jest jednak prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, w szczególności w zakresie szczelności zbiorników bezodpływowych i zagospodarowanie odpadów.

W projekcie planu ustalono „ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Przepisami odrębnymi są w tym przypadku zapisy m.in. Ustawy Prawo Wodne, Ustawy Prawo ochrony środowiska, Ustawy o nawozach i nawożeniu czy „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”. W związku z tym

Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na powietrze (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów.

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz przestrzeni stechnizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości mitygacyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Funkcje wprowadzone w projekcie planu mogą mieć niewielki wpływ na kształtowanie mikroklimatu. Możliwy jest niewielki wzrost temperatury powietrza związany ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Zabudowa i infrastruktura komunikacyjna silniej się nagrzewają od terenów jeszcze niezagospodarowanych. Ponadto w okresie grzewczym budynki oddają część ciepła na zewnątrz. W sąsiedztwie obszaru opracowania występują grunty rolne, które neutralizują negatywne oddziaływanie zabudowy na mikroklimat. Ponadto w projekcie planu zachowano istniejące tereny leśne oraz treny zieleni, które dodatkowo będą neutralizować skutki oddziaływania zabudowy na klimat.

W związku z planowanym w projekcie planu przeznaczeniem na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z zielenią, usługowej, zagrodowej oraz terenów sportu i rekreacji wraz z zielenią, zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednie oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Należy jednak podkreślić, że obszar ten jest jedynie częścią na tle większych istniejących terenów leśnych i rolniczych, gdzie intensywność zmian dotycząca powierzchni ziemi będzie znacznie mniejsza. Niemniej jednak planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych oraz budowy sieci i innych urządzeń

infrastruktury technicznej. W kontekście wpływu projektu planu na powierzchnię ziemi, potencjalnym źródłem zagrożenia może być niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

Obszar objęty planem położony jest w miejscowości Roszkówko, w sąsiedztwie obszarów leśnych i rolniczych z enklawami zabudowań. Zapisy projektu planu pozwolą we właściwy sposób kształtować strefę wizualno-krajobrazową pozostawiając przestrzeń otwartą oraz leśną bez możliwości zabudowy. Uchwalenie przedmiotowego planu ochroni krajobraz leśny oraz część krajobrazu rolniczego przed niekontrolowanym zabudowaniem na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy.

W zapisach projektu planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej uwzględniono występowanie stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków. Ustalono nakaz prowadzenia badań archeologicznych w trakcie prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu.

Nałożone w stosunku do nowych obiektów wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne powinny pozwolić na uzyskanie harmonijnej przestrzeni. Dodatkowo, przy zachowaniu zapisów odnośnie kształtowania ładu przestrzennego, a także obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy.

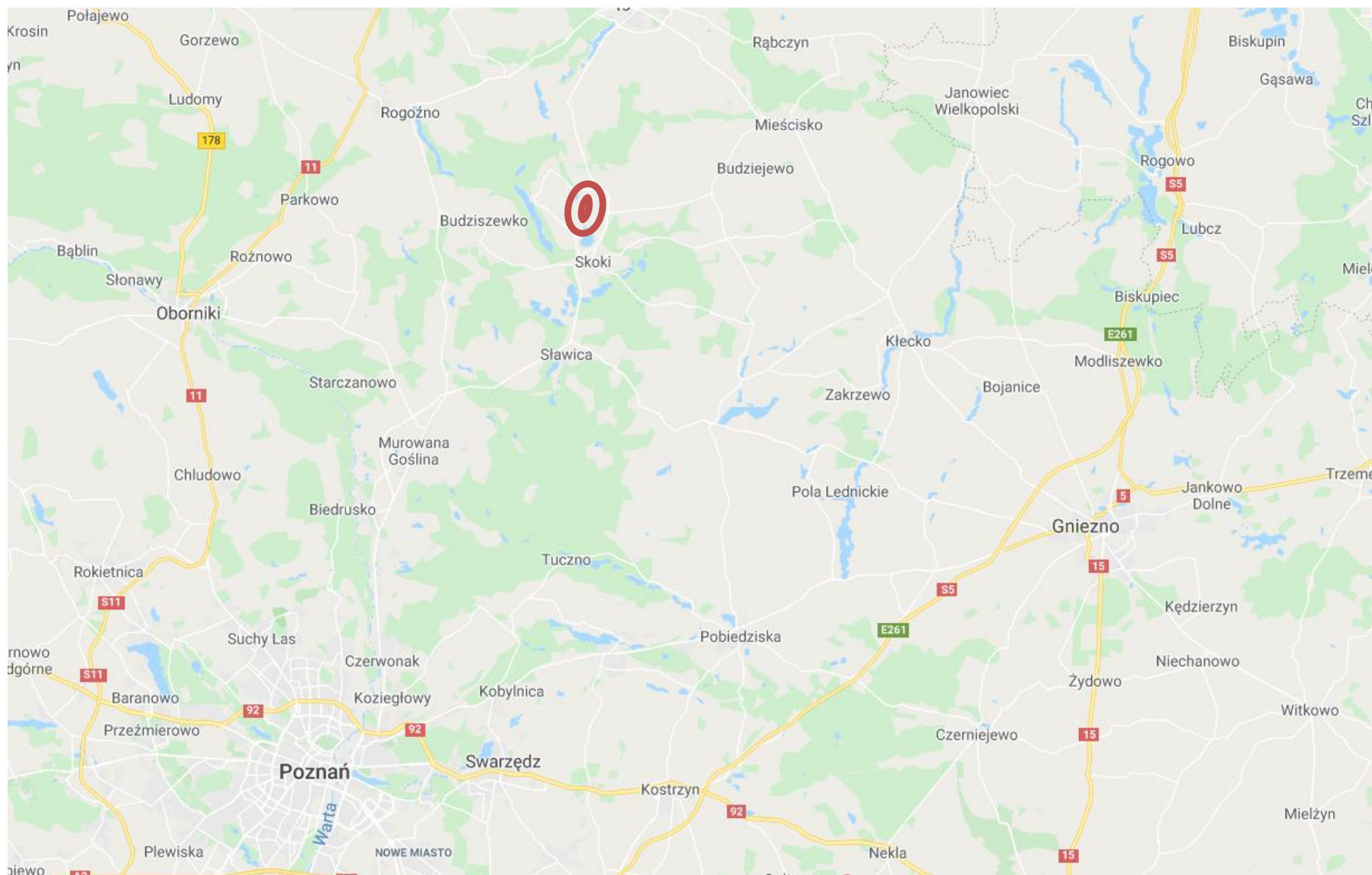
W wyniku analizy zapisów w odniesieniu do środowiska przyrodniczo-kulturowego stwierdzono, że projekt miejscowego planu odpowiada celom ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym). Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska. Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Według ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają interesy wszystkich stron, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt planu opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu planu. Ponadto ustalenia planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że już na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

Alternatywnym rozwiązaniem może być w tym wypadku – brak realizacji inwestycji, brak uchwalenia planu. W związku z lokalizacją na obszarze planu terenu, który zabudowany został za pośrednictwem decyzji o warunkach zabudowy, kurnikami (oznaczony na rysunku planu symbolem 2RM) w przypadku niekontrolowanego dalszego rozwoju zabudowy na podstawie wydawanych warunków zabudowy mogłoby dojść do powstania konfliktów społecznych i przestrzennych. Zabudowie mogłyby także ulec tereny rolnicze i leśne, gdyż decyzje o warunkach zabudowy nie muszą uwzględniać ustaleń zawartych w Studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym niepokojąca byłaby sytuacja zabudowy terenów (także sposób chaotyczny i nieuporządkowany), mogąca w negatywny sposób wpływać na środowisko. Ocenia się, że przyjęta lokalizacja uwzględnia cele, przedmiot ochrony i integralność ustanowionych na terenie gminy Skoki obszarów chronionych.

Podsumowując należy założyć, że przy stosowaniu się do wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez odpowiednie służby prowadzonych inwestycji oraz przy przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z planów miejscowych, proponowane w planie sposoby zagospodarowania nie spowodują degradacji środowiska przyrodniczego. Projekt planu można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

Załącznik 1

0 - lokalizacja terenu objętego planem

OŚWIADCZENIE

do prognozy oddziaływania na środowisko projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Roszkówko.

Oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74 a ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) potrzebne do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

